

zariK

NOVEMBER '11

brezplačna revija za
študente in dižake

Tête-à-tête:

Bojan Dremelj, direktor RC IKT

Raziskujemo:

Kje je najboljša vroča čokolada v mestu?

Predstavljamo:

Kako potovati po Balkanu?

Osišče:

Mladi in volitve

 fotoreportaža 150 – Occupy Ljubljana

Razpis za pomoč študentskim družinam

MLADE MAMICE

Rok: 30. november 2011

Pogoji za prijavo na razpis:

- Na razpis se lahko prijavijo vsi dijaki, dijakinje ter študenti, študentke starši (s statusom in nezaposleni), ki izpolnjujejo pogoje članstva za študijsko leto 2011/12 in so postali člani Kluba študentov Kranj pred 1. 10. 2011;
- morajo biti redni člani Kluba študentov Kranj (stalno prebivališče v občini: Kranj, Senčur, Cerklje na Gorenjskem, Naklo, Pred dvor ali Jezersko);
- prijavite lahko otroke, ki so rojeni od 1. 1. 2001 dalje.

Prijava naj vsebuje:

- izpolnjeno prijavnico na razpis Mlade mamice;
- kopijo izpiska iz otrokove rojstne knjige (za noseče potrdilo o nosečnosti - zdravniško potrdilo, izdano od ginekologa, kjer se dokazuje nosečnost in predviden datum poroda);
- redni študentje morajo priložiti izjavo, da niso zaposleni oz. iskanci zaposlitve, ki jo pridobijo na Zavodu za zaposlovanje;
- izredni študentje morajo priložiti izpis iz osebnih zavarovanj, ki ga pridobijo na Zavodu za zdravstveno zavarovanje (ZZZS) (Po sklepu št. 2008-40/5 UO KŠK se bodo uporabljala določila 21. člena Pravilnika o subvencioniranju študentske prehrane).

Način prijave:

- Osebo: prijavo oddajte na Info točki KŠK (Gregorčičeva 6, 4000 Kranj) v delovnem času;
- po pošti: prijavo pošljite na Klub študentov Kranj, Glavni trg 20, 4000 Kranj.

Prijava mora ne glede na način prenosa prispeti najkasneje do vključno srede, 30. novembra 2011.

V postopku za podelitev vrednostnih bonov in praktičnih daril bo Klub študentov Kranj obravnaval prijave, ki bodo vsebovale vse z razpisom in razpisno dokumentacijo zahtevane podatke ter dokazila, ki bodo prispela na Klub študentov Kranj do roka, določenega s tem razpisom.

Če bo kandidat na razpis prijavil več kot enega otroka, bo prvemu prijavljenemu otroku pripadal en vrednostni bon, drugemu prijavljenemu 50 % vrednosti bona in vsakemu naslednjemu 25 % vrednosti bona. Praktična darila bodo za vse enaka. Nepravočasnih in nepravilnih prijav nadzorna komisija za pregled prispelih prijav ne bo obravnavala in bodo vrnjene prijavljenim osebam.

Kandidata, čigar prijava bo nepopolna, se bo v roku 8 dni od odpiranja prijav pisno pozvalo k dopolnitvi prijave. Prijavo, ki je kandidat ne bo dopolnil v skladu s pozivom za dopolnitev prijave, se bo s sklepom zavrglo.

Informacije na: mlade.mamice@ksk.si

ZAPIK

brezplačna revija za
študente in dijake

Naslovnica:

Matic Zorman

Odgovorna urednica:

Mojca Jagodic

Tehnična urednica:

Sandra Kert

Oblikovanje:

Jure Vukovič

Avtorji prispevkov:

Petra Ajdovec

Urša Bajželj

Jan Grilc

Mojca Jagodic

Urša Kunstelj

Dejan Rabič

Pina Sadar

Žan Sadar

Luka Stare

Barbara Županc

Urednik fotografije:

Oto Žan

Strip:

Jan Prislan

Križanka:

Mateja Novak Kukovič

Izdajatelj:

Klub študentov Kranj

Tisk:

Tiskarna GTO Košir

Trženje:

trzenje@ksk.si

Naklada:

3000 izvodov

#10

Letošnji november očitno ne bo tak kot ponavadi – pust in siv. Razlog? Volitve. Upamo, da vsi tisti naši bralci, ki ste že dopolnili 18 let, vestno izpolnjujete svoje državljanske dolžnosti. Udeležba mladih na volitvah v Sloveniji je namreč krepko pod evropskim povprečjem. Prav o tem smo se razpisali v Osišču.

Sicer pa se je v Kranju spet prebudilo nekaj novega – na Laborah je zrastel Razvojni center informacijskih in komunikacijskih tehnologij. O novih možnostih za mlade, ki jih center ponuja, smo se pogovarjali z mag. Bojanom Dremeljem.

Zapikova ekipa pa je v tokratni izdaji pripravila še mnogo zanimivega: reportažo z Balkan tripa, fotoreportažo akcije 150 – Occupy Ljubljana, raziskovali smo, kje je najbolj vroča čokolada ... dovolj, vsega ne moremo izdati že na prvi strani.

Prepričajte se sami.

Mojca Jagodic, odgovorna urednica

WWW.ZAPIK.SI

KAZALO

KLUBOVANJE

Subvencionirano cepljenje proti humanim papiloma virusom	4
Literarni natečaj za najboljšo kratko zgodbo	4
Študentska oddaja	4
Tehnološki večeri	4
Mlade mamice	5

OCENJUJEMO

Yildiz Han – več kot le kebab	5
-------------------------------------	---

ANGLEŠKI ZAPISI

Pod angleškimi pokrovmi	6
-------------------------------	---

DŽUNGARSKA PROSTRANSTVA

Politiki in družabna omrežja	7
------------------------------------	---

TÊTE-À-TÊTE

Bojan Dremelj, direktor RC IKT	8
--------------------------------------	---

ŠTUDELO

Študent bademajster	11
---------------------------	----

PREDSTAVLJAMO

Volitve za telebane	12
Mladi in volitve	13

NAPOVEDNIK KLUBA ŠTUDENTOV KRANJ

za mesec november	14
-------------------------	----

15KA

Vesna Slapar	15
--------------------	----

PREDSTAVLJAMO

Kako potovati po Balkanu?	16
---------------------------------	----

FOTOREPORTAŽA

Fotoreportaža: 150 – Occupy Ljubljana	18
---	----

TO JE KRANJ!

Prava Španka in prava Slovenka	20
--------------------------------------	----

RAZISKUJEMO

Kje imajo najbolj "vročo" čokolado v Kranju?	22
--	----

ZAPIKOV FUTR

Piškotki	24
----------------	----

KULTURNJO

TV-serija: The Misfits	26
Knjiga: Haruki Murakami: O čem govorim, ko govorim o teku	26

Strip	27
-------------	----

RECENZIJ

The Subways – Money and Celebrity	28
Namišljene ljubezni – Les amours imaginaires	28

ČETRTRANJE

December 2011	29
---------------------	----

TEST

Predvolilno soočenje (s samim seboj)	31
--	----

Nagradna križanka	32
-------------------------	----

Za Luno	33
---------------	----

Koncertni napovednik	34
----------------------------	----

Sudoku	34
--------------	----

Fotogalerija	35
--------------------	----

Subvencionirano cepljenje proti humanim papiloma virusom

Okužba s humanimi papiloma virusi (HPV) je zelo pogosta spolno prenosljiva okužba. Statistično se namreč s HPV okuži vsaj 50 % ljudi, ki so spolno aktivni, okužba pa je najpogostejša pri adolescentih in mlajših odraslih, starih od 15 do 25 let. Pogosto okužba spontano mine, vendar pa se lahko tudi razvije in kot posledica je možen razvoj rakavega obolenja, najpogostejši je razvoj raka na materničnem vratu (kar 70 % vseh obolenj za ra-

kom na materničnem vratu izvira iz HPV). Zato Klub študentov Kranj **od 15. 10. 2011 do 1. 10. 2012** svojim članom omogoča tri subvencionirana cepljenja. Za zaščito so namreč potrebni trije odmerki cepiva in za prva dva skupaj morajo člani plačati **166 €** (nečlani 240 €), za tretjega pa 98 € (nečlani 120 €). Vsak član lahko kupi tri kupončke, ki jih prevzame na Info točki KŠK, potem pa se po telefonu (ZZV Kranj – 04/2017100) naroči na cepljenje.

Literarni natečaj za najboljšo kratko zgodbo

Tudi letos bo, kot je zadnja leta v navadi, na Klubu študentov Kranj v okviru resorja za kulturo potekal literarni natečaj. Da osvežimo spomin, lansko leto smo razpisali natečaj za najboljšo poezijo, letos pa se vračamo h kratkim zgodbam. Da pa ne bo vse preveč enostavno, ima letošnji razpis omejitve. Tematika kratke zgodbe je poljubna, vendar pa se mora v zgodbi na kakršen koli način pojaviti motiv **vozovnice za vlak**.

V natečaju lahko sodelujejo dijaki in študenti oz. mladi od 15. pa do izpolnjenega 26. leta starosti s slovenskim državljanstvom ali stalnim prebivališčem v Sloveniji. Vsak lahko na natečaj pošlje največ tri kratke zgodbe, ki morajo biti vsaka zgodba zase, saj se vsak prispevek ocenjuje posebej. Kratka zgodba lahko vsebuje največ 20.000 znakov (brez presledkov).

Vse prispevke bo strokovno ocenila tričlanska komisija, ki bo določila zmagovalca. Največ pozornosti bodo posvetili

kreativnosti, slogu, jeziku, spretnosti povezave vsebine in oblike ter celostnemu umetniškemu vtisu literarnega teksta. Zmagovalec natečaja bo razglašen na zaključni prireditvi, ki bo potekala predvidoma aprila naslednje leto. Najboljši trije bodo za svoje izdelke dobili tudi denarne nagrade, prvouvrščeni bo prejel 250 €, drugi 100 €, najnižja stopnička zmagovalnega odra pa bo vredna 50 €.

Prispevke morajo sodelujoči poslati najkasneje do **31. januarja 2012**. Razpis lahko najdete na KŠK-jevi spletni strani, z vprašanji pa se lahko obrnete na natečaj@ksk.si.

Študentska oddaja

Na frekvencah Radia Belvi, to sta 98,3 Mhz in 94,4 Mhz, lahko vsak drugi petek v mesecu od 18h do 20h poslušate Študentsko oddajo. Oddajo vodi Jan Grilc, poročila s terena pa pripravlja zabavni komentator Primož Uranič.

Oddaja poslušalce prek radijskih sprejemnikov obvešča o aktu-

alnem študentskem dogajanju v Kranju kot tudi o študentski problematiki širom Gorenjske in Slovenije, s sodelovanjem v nagradni igri pa si lahko prislužijo tudi kakšno zanimivo nagrado.

Torej, da ne pozabite, vsak drugi petek v mesecu le prižgite Radio Belvi, preden se odpravite na večerna druženja.

Tehnološki večeri

Tehnologija je vsepovsod okoli nas. Tega se zavedamo tudi mi, zato v novembru začnemo z novo sezono Tehnoloških večerov. Tehnološki večeri so predavanja v okviru resorja za izobraževanje, kjer mlada, a tehnološko uspešna podjetja, pa tudi posameznike, povezujemo z dijaki in študenti, ki jih zanima tehnologija. Podjetja predstavljajo svoje projekte na načine, ki lahko tudi mlade pritegnejo k tehnologiji. Z izbiro predavateljev poskušamo biti tudi aktualni glede dogajanja v svetu.

Tehnološki večeri že 4. sezono vsak drugi četrtek potekajo v OpenLabu na Koroški cesti 19. S predavanji začnemo ob 19.30. Če ste Zapik dovolj zgodaj vzeli v roke, le pozor! Na prvem večeru letošnje sezone, v četrtek, 24. novembra, bo predaval **Marko Grobelnik**, ki je na Institutu Jožefa Štefana vodja laboratorija za umetno inteligenco, največ pa se posveča strojnemu učenju ter semantičnim in jezikovnim tehnologijam.

Mlade mamice

Tudi letos bo Klub študentov Kranj pomagal mladim družinam. Resor za socialo in zdravstvo je v začetku novembra objavil razpis, ki se zaključuje 30. novembra. Letošnji projekt za udeležence razpisa decembra predvideva obisk dedka Mraza, spomladi izlet v živalski vrt, zaključna prireditev, na kateri bodo razdeljeni vrednostni boni, pa bo predvidoma potekala konec marca.

Na razpis se lahko prijavijo vsi dijaki, dijakinje in študenti, študentke starši, ki imajo status, so nezaposleni in so redni člani Kluba študentov Kranj, torej morajo imeti stalno prebivališče v občinah Kranj, Šenčur, Cerklje na Gorenjskem, Naklo, Preddevor ali Jezersko. Na razpis mlade mamice in očki lahko prijavijo otroke, ki so rojeni od 1. 1. 2001 dalje. Prijavnica je na voljo na spletni strani www.ksk.si, dodana pa ji mora biti še kopija izpiska iz otrokove rojstne knjige. Redni študentje morajo priložiti izjavo, da niso zaposleni oz. iskanci zaposlitve, ki jo pridobijo na Zavodu za zaposlovanje, izredni študentje pa izpis iz osebnih zavarovanj, ki ga pridobijo na Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Prijavo lahko dostavijo osebno na Info točko KŠK ali pa po pošti na naslov Klub študentov Kranj, Glavni trg 20, 4000 Kranj. Rok za prijavo je sredo, **30. november 2011**.

OCENJUJEMO

Yildiz Han – več kot le kebab

Med poplavo picerij, italijanskih, kitajskih in drugih restavracij ter fast foodov, v katerih lahko koristimo študentske bone, se najde tudi kaka bolj nenavadna in eksotična gostilna. Ena takih je turška restavracija Yildiz Han v Ljubljani. Leži na sicer nekoliko oddaljeni in neugledni lokaciji na križišču Roške in Dolenjske ceste na Prulah.

Turška kuhinja ne obsega le neizmerno priljubljenega kebaba, ki dominira na skoraj vseh uličnih vogalih. Sestavljajo jo izjemno raznolike jedi, kar je posledica njene lege na stičišču Evrope in Azije, pa tudi otomanskih osvajalskih pohodov. Na pestro zgodovino kaže tudi notranja oprema prostorov, saj na stenah visijo tako handžari kot džezve za kavo, pa še kaj bi se našlo. Z izjemo štirih miz na zunanji terasi so sedeži in mizice nizki, kakor je pač značilno za (zgodovinsko) Turčijo.

Za študentski bon lahko v Yildiz Hanu izbirate med več meniji, ki so sestavljeni iz juhe, glavne jedi, solate in sladice. Sedem menijev je stalnih – döner kebab (rahlo drugačen od tistih, ki ste jih vajeni), patlican kebab (v bistvu z mesom polnjeni gratinirani jajčevci),

iskender kebab (kraljevi kebab), polnjeni jajčevci z mletim mesom, piščanec s krompirjem in drugo zelenjavo, dušen por z rižem in bučkina musaka. Za vsak dan v tednu obstaja še dnevni menu. Ponudba je kar pestra, vendar se na žalost pogosto zgodi, da kake od jedi ne morete dobiti, ker je tisti dan niso pripravili.

Porcije so večinoma dovolj velike, čeprav se je nekaj krepkejših jedcev že pritožilo, da morajo čez tri ali štiri ure pojesti še eno kosilo. Hrana je okusna in primerno začinjena, sicer pa je na vsaki mizi tudi lonček s čilijem, če vam je ljubše, da vam ustna votlina gori. Solata je sezonska, tako da pozimi težko pričakujete paradiznik – bolj verjetno bo tam zelje.

Natakarji so prijazni in ustrezljivi, razen kadar pridejo inšpektorji preveriti, ali od gostov zahtevajo študentske izkaznice. Če vas zanima, kolikokrat boste tam še jedli, pa za nasvet lahko povprašate tudi vedeževalko, ki je – predvidevam – lastnikova mati.

Dejan Rabič

Pod angleškimi pokrovkami

Angleška kulinarika si je s svojo pregovorno ogabnostjo priborila izstopajoč nelaskav status na svetovnem gurmanskem zemljevidu. A britanskih gastronomskih tokov še zdaleč ne pretakajo zgolj s kisom prežet pomfri, konzerviran fižol in klobasice sumljivega izgleda in teksture; večstoletni multikulturni vplivi so v talilnih loncih angleških gospodinj zlili preproste kmečke sestavine s svežimi prekooceanskimi okusi in eksotičnimi vonjavami Daljnega vzhoda, ki uspešno spreobračajo neokusne nacionalne klišeje.

Pina je podiplomska študentka na Univerzi v Durhamu in aktivistka v organizaciji European Youth Press.

Za raziskovanje stereotipa angleške kulinarike se moramo napotiti v lokalni pub, ki običajno za prijazen nizek monetarni prispevek postreže s tradicionalnimi krompirjevimi instalacijami z mesom in zelenjavo, z, v krhkem testu plavajočimi, ribami ali pečenim fižolom, ki ga obvezno dopolnjujoča brozga nedefinirane barve in domnevno paradižnikovega okusa naplavlja na rob krožnika. Na istem mestu se ponavadi ugnezdijo tudi nekaj

listov solate in pomfri, curek kisa pa obvezno zgreši "pravo" tarčo in se namesto po solati razlije po pečenem krompirčku. Čeprav se opisane jedi ne ponašajo z eksperimentalnimi kombinacijami začimb in eklektičnim naborom sestavin, se vsebina prepolnih krožnikov vključuje v prebavni trakt z velikim tekcom.

Apetitne točke nekoliko manjšajo bizarna in pogosto odvrtno dvoumna poimenovanja jedi; "faggot", "spotted dick" in "fitless cock" ne zvenijo preveč užito, s kakšnimi bolj zvenečimi poimenovanji, kot so v osnovi nič bolj sofisticirani pot au feu ali crème brûlée, pa bi zagotovo pogosteje zašli na svetovne jedilne liste. Podobno neprefinjena je običajno tudi postrežba; namesto

Apetitne točke nekoliko manjšajo bizarna in pogosto odvrtno dvoumna poimenovanja jedi; "faggot", "spotted dick" in "fitless cock" ne zvenijo preveč užito.

nežnih zvokov violin in poplesavajočega soja sveč v pubih in podobnih tradicionalnih javnih obedovalnicah za kuliso navadno služi televizijski prenos šeste britanske nogometne lige, za zvočno opremo pa skrbijo 100-decibelni pogovori lokalnih veseljakov.

Za bolj izbrano kulinarico izkušnjo se lahko napotimo v bližnjo čajnico, ki nam ob peti uri popoldan odstre drugačen pogled (in okus) na angleško gurmansko zapuščino. Ob nepogrešljivi skodelici z mlekom obogatene pravega čaja nas na trinadstropnem etažerju gostoljubno pričakujejo popoldanski prigrizki. Poleg zacementiranega repertoarja sendvičev s

kumaricami, jajcem in lososom ob čaju ne smejo manjkati kolački in mini sladki kruhki (scones) v obvezni družbi marmelade, masla in dvojne smetane. Čeprav se korenčkove torte, krhki piškoti in suha peciva težko primerjajo z visokokaloričnimi čokoladno-kremnimi nadevi, ki izdatno opremljajo večnadstropne torte višajo možnost sladkorne bolezni v domačem okolju, ni strahu, da naš sladkorni minimum ne bo uspešno zadovoljen.

Poleg zimzelene kombinacije krompir – mleto meso – riba – fižol – toast – suha peciva pa se na menijih enako pogosto in v enako tradicionalnih okvirih izpišejo tudi različni curryji. Južnoazijske prikuhe navdušeno polnijo britanske želodce vse od 18. stoletja, v času britanske nadvlade Indiji pa so curryji v otoških loncih zabrtali še pogostejše. Danes nacionalne kuharice polnijo zajetne strani z avtohtonimi angleškimi recepti, med katerimi je tudi nedvomni zmagovalac

chicken tikka masala, ki se je iz britanskih krožnikov preselil v vrečke čipsa, na testo za pico in, skrajno ironično, celo v indijsko in pakistansko kuhinjo. Z nekoliko manj tradicionalnim statusom, a podobno priljubljenostjo, pa so opremljene tudi številne druge etnične kuhinje, ki pokrivajo dober del kulinaricnega globusa. Kitajske račke, jordanski humus, tajski phat tai in japonski suši se z dosegljivostjo na vsaki drugi ulici otrsajo eksotičnega priokusa, tudi v manjših marketih pa ne sme manjkati polica z najnujnejšimi indijskimi, kitajskimi ali turškimi sestavinami ... in pogosto celo kakšno vrečko vegete.

Skrb, da bomo v angleških koncih obsojeni na polokusne zvarke, je tako povsem odveč. Čeprav se težko izognemo živahnemu zavijanju z očmi ob pogledu na dvomestno število konzerv, ki se po tekočem traku nesrečno pomikajo proti nakupovalni vrečki zavaljenega kupca pred nami, in naključnim kombinacijam sestavin, ki jih na krožnik malomarno servira angleška prijateljica, nam raziskovanje britanskih restavracij, pubov, loncev in hladilnikov hkrati nedvomno obeta privlačna gastronomska potepanja.

Britanska nacionalna jed – chicken tikka masala

Pina Sadar
Michael Hays

Politiki in družabna omrežja

Večina ljudi (v našem prijetnejšem, razvitem delu sveta) nas brez interneta ne bi več znala preživeti. Tovrstni ljudje so v veliki meri tudi bolj ali manj aktivni uporabniki družabnih omrežij, poleg tega jih je vsak dan več. V katerem grmu tiči zajec ali kam pes taco moli, pa so ugotovili tudi politiki, sploh potem, ko so vklopili kalkulatorje in izračunali ceno zastonske propagande. In en, dva, tri so se na Facebooku, Twitterju in predvidevam, da tudi na ostalih podobnih platformah pojavile različne stranke, liste in politiki. Eni prej, eni zdaj, tik pred volitvami.

Med prvimi tovrstnimi politiki je bil že pred leti Žiga Turk, v letih 2007 in 2008 minister za razvoj v Janševi vladi. Vendar on ni tipičen predstavnik naših politikov, vsaj kar se tiče uporabe interneta. Na spletu je bil prisoten, še preden je postal širši javnosti nekoliko bolj znan, poleg tega je magister računalništva in informatike, tako da splet verjetno razume precej bolje od večine akterjev na slovenski politični sceni.

Na splošno je Janševa SDS precej aktivna na spletu, imajo svojo stran, tudi FB in Twitter profil. Enako so v LDS aktivni, posebej njihova predsednica Katarina Kresal (ki ima, zanimivo, sinhronizirano profila na Twitterju in FB). SD imajo celo nekakšno lastno socialno omrežje Red Book, ki so ga zasnovali že pred nekaj leti, a nima ravno veliko aktivnih uporabnikov, saj se redkokdaj odloči za sodelovanje na tako političnem omrežju. Po mojem mnenju se ljudje zadnje čase zelo radi distancirajo od strank oziroma kar od političnih pozicij na splošno.

In en, dva, tri so se na Facebooku, Twitterju in predvidevam, da tudi na ostalih podobnih platformah pojavile različne stranke, liste in politiki. Eni prej, eni zdaj, tik pred volitvami.

Seveda sta na splet pokukala tudi Gregor Virant in njegova lista. Na Twitterju, ki ga ima Virant le nekaj dni, je kar precej aktiven, morda tudi odgovarja nekoliko pogostejše kot drugi. Potem imamo še drugo listo, listo Zorana Jankovića. Slednji je sicer že večkrat dejal, da ne uporablja računalnika niti elektronske pošte. Toda že na lokalnih volitvah je uporabil preverjeno taktiko in ima že od takrat na družabnih omrežjih profil, ki ga sicer upravlja njegova ekipa. To je verjetno še en dokaz, da spletno komuniciranje res prodira v vse pore naših (javnih) življenj.

Vse lepo in prav, da so se tudi politiki odločili za ta, v bistvu neizogiben, korak – svet se namreč vse bolj seli na medmrežje. Vendar velja razmisliti tudi o kritiki, ki jo je za Primorske novice podala Sandra Bašič Hrvatini. Po njenem tovrstna omrežja politikom omogočajo, da v ospredje postavljajo njim bolj prijetne (in koristne) teme, medtem pa se izognejo neprijetnim vprašanjem, ki bi jih lahko oziroma ki bi jih morali postavljati novinarji. Primer odnosa mediji – politiki – družabna omrežja je denimo dejstvo, da je Slovenska tiskovna agencija v nekaterih primerih objavljala kar zapise politikov na Twitterju, pa čeprav je bila njihova relevantnost bolj uboga.

Zdi se mi, da v splošnem za naše politike in spletna omrežja velja klasično slovensko načelo, da »sicer ne vem točno, kaj bi s tem, ampak imejmo, ker ima sosed tudi« ter da ne izkoriščajo vseh potencialov, ki jih tehnologija omogoča.

Poleg tega bi omenil dejstvo, da kljub temu, da so v osnovi tovrstna omrežja namenjena dvosmerni komunikaciji, politiki v praksi niso ravno najbolj vestni pri odgovarjanju na vprašanja, ki so jim zastavljena prek spleta, in to velja za prav vse, ki sem jih uspel pregledati. V našem času se ob poplavi (nepomembnih) novic zlahka spregleda podrobnost, kakršna je neodgovorjeno vprašanje, kajne? Seveda razumem, da najbolj prepoznavni politiki nimajo dovolj časa, da bi odgovarjali na vsako vprašanje, ki se znajde na spletu, vendar bi zato lahko skrbeli v njihovi stranki, kjer zagotovo imajo ljudi, ki so sposobni odgovarjati in ki imajo čas za to. Že če bi samo prepisali tri stavke iz programa bi bil vtis, ki ga pustijo, precej boljši.

Zdi se mi, da v splošnem za naše politike in spletna omrežja velja klasično slovensko načelo, da »sicer ne vem točno, kaj bi s tem, ampak imejmo, ker ima sosed tudi« ter da ne izkoriščajo vseh potencialov, ki jih tehnologija omogoča. Sam bi napredek rad videl predvsem na področju obojestranske komunikacije in več prizadevanj, da tudi prek spletnih omrežij zbirajo predloge, ki bi utegnili polepšati našo prihodnost.

Dejan Rabič

Bojan Dremelj, direktor Razvojnega centra za informacijske in komunikacijske tehnologije (RC IKT)

V Kranju se je rodil prvi tehnološki park na Gorenjskem – obsega 9600 kvadratnih mestrov, investicija znaša prek 40 milijonov evrov, načrtujejo, da bo v samem centru do konca leta 2014 ustvarjenih več kot 30 novih delovnih mest, na lokaciji bo nastalo vsaj 20 novih podjetij, kumulativno pa bo v podjetjih, ki bodo delovala na lokaciji razvojnega centra, zaposlenih 200 strokovnjakov s področja IKT. Velike številke za velike ideje. O teh smo se pogovarjali z direktorjem razvojnega centra mag. Bojanom Dremeljem v poslovnih prostorih na Laborah.

Kakšni so bili razlogi za ustanovitev RC IKT?

Mislím, da Gorenjska – prvič, potrebuje tak center, in drugič – na tem področju so informacijsko-komunikacijske tehnologije pravzaprav doma v Sloveniji. Iskratel je eden

edinstveni tudi v širšem prostoru. Poleg tega ni to samo neka deklarativna usmeritev, ampak bomo našim članom, podjetjem, ki bodo delovala znotraj centra, ponudili ne samo opremljene pisarniške prostore, pomoč pri razvoju poslovnih idej, dostopu do financ, ampak tudi vso potrebno infrastrukturo. To pomeni, da bo ta oseba ali podjetje lahko dobila pisarno, opremljeno z vso informacijsko-komunikacijsko infrastrukturo, dostop do telekomunikacijskih laboratorijev, dostop do podatkovnega centra ...

Govorimo o podpornih storitvah v tehnološkem inkubatorju?

Tehnološki inkubator je samo del tega. Torej, naš zelo pomemben cilj je spodbujati nove ideje, jim pomagati pri razvoju in uspehu. Tistim podjetjem, ki bodo delovala znotraj inkubatorja, pa mislimo še posebej pomagati – njim bomo subvencionirali stroške v razvojnem centru, tako da bi še lažje prišli do cilja.

Razvojni center je sicer razdeljen na tri dele.

Razvojni center smo organizirali v tri segmente. Najprej IKT park – delovanje te funkcije je precej podobno tehnološkemu parkom, znotraj tega zagotavljamo pisarniško infrastrukturo, izobraževanje podjetnikov, inkubator ... Drug segment je informacijsko-komunikacijski center, tega ne boste našli nikjer drugje. Informacijsko-komunikacijski center zagotavlja celotno informacijsko podporo, ljudem bomo omogočili, da dobijo opremljeno pisarno, imamo svoj podatkovni center, prostor, da podjetja postavijo svojo opremo, lahko uporabljajo naše diske, racke ... Tretji pa je inovacijsko-tehnološki center, tudi to je posebnost, ki nas razlikuje od drugih tehnoloških parkov. Tukaj podjetjem ponujamo razvoj posameznih izdelkov, storitev, ki jih načrtujejo. Mnogokrat moramo združiti znanja več akterjev, da lahko pridemo do končnega cilja. Če vzamem primer: Iskratel v tem trenutku razvija gigabitno pasivno optično omrežje. Načrtuje se, da je treba v to vložiti 200 človeških let razvoja. Iskratel ima zelo veliko strokovnjakov, vendar premalo, da bi to realiziral v tako kratkem času. Zato bomo v okviru razvojnega centra

” Pomembno je, da ne vzgajamo ljudi tako, da bodo samo iskali zaposlitev, ampak tako, da bodo zaposlovali sami. - Bojan Dremelj “

redkih svetovnih proizvajalcev, ki je bil ves čas tehnološko zelo napreden, celo eden izmed desetih na svetu, ki je razvil lastno digitalno telefonsko centralo. Tako da je naravno, da spodbujamo tehnologijo v tem okolju. Sama ideja pa se je rodila že pred vrsto let v Iskratelu, ki je v to okolje želel privabiti čim več družb, ki delajo na področju telekomunikacij. Vsi se moramo zavedati, da sinergije na tem področju lahko dajo še boljše rezultate. Priložnost pa se je ponudila lani, ko je bil objavljen razpis za razvojne centre slovenskega gospodarstva. Razpisana so bila sredstva iz evropskih skladov za razvoj. Mi smo pripravili zelo dober projekt, uspeli na razpisu, pridobili prek 12 milijonov evrov evropskih sredstev in se takoj lotili realizacije.

Tehnološke parke v Sloveniji že poznamo. V čem se ta razlikuje od ostalih?

Mi želimo biti drugačni. V tem segmentu smo se jasno odločili, da bomo delovali na področju informacijsko-komunikacijskih tehnologij. Prav zaradi te specializacije smo

vkjučili Iskratelove strokovnjake, strokovnjake iz več manjših podjetij, ki imajo posamezna znanja, in strokovnjake z univerze, univerzitetnih laboratorijev in inštitutov. Tako skupino organiziramo za nek določen čas z zelo jasnim ciljem in namenom, da realizira produkt.

Če konkretiziramo celoten koncept RC IKT. S prijateljem imava idejo, prideva do vas, kaj se zgodi?

V procesu od ideje do realizacije je treba narediti veliko korakov. Ko človek dobi idejo, je prvi problem ta, da ni niti prepričan, če je ta ideja prava. Škoda je, da bi jo v tistem trenutku zavrgli. Veseli vas bomo, če boste prišli in skupaj ugotovili in prepoznali idejo. To je torej prvi korak, prepoznati pravo idejo. Potem je treba okrog te ideje zgraditi poslovni model in poslovni načrt. Ta načrt je potem treba predstaviti investitorjem, ker brez denarja je težko delati. Treba je ustanoviti podjetje, se marsikaj naučiti, poiskati dostop do trga, ustvariti time. Pri vsem tem vam pomagamo. Vedno, če imate idejo, ustvarite tim. Samo tim bo namreč lahko nekaj realiziral, sami boste težko kaj naredili. Poleg tega je še en ključen element, temu rečemo kar mentorstvo. Velikokrat je treba pomagati – z izkušnjami, pogledi ... tudi na tem področju podpiramo mlade, inovativne, podjetne ljudi. Pri nas se skriva kar nekaj izkušenj, ki smo jih pridobili po dolgotrajnem delu na različnih področjih.

Koliko ljudi je trenutno zaposlenih v centru?

Torej, če vzamemo celotni tim, tudi tiste na začasnih projektih, nas je prek 100. Številka redno zaposlenih pa se približuje 20.

Koliko pa je podjetij?

Center smo ustanovili šele v maju, zdaj še prenavljamo prostore. Imamo 12 najemnikov, v zadnjem mesecu smo dobili dva nova, ampak mi se sploh še nismo začeli aktivno tržiti. V podpornih storitvah poudarjate povezavo z gospodarstvom, omenjena je predvsem Rusija, kjer je Iskratel močno prisoten.

Mi bomo vsem podjetjem pomagali z vsem tistim znanjem in resursi, ki jih imamo. Ker je razvojni center zgrajen okoli jedrnega podjetja Iskratel, je seveda Iskratel zelo zainteresiran za razvoj teh podjetij. Tudi zaradi tega, ker bo s takšnim sodelovanjem tudi hitreje razvijal svoje ideje, vključil njihove produkte v svoj prodajni portfolio in na ta način odprl vrata na različne trge tudi tem podjetjem, ki bodo tukaj delala. To je zagotovo pomembna prednost za naše člane.

Ves čas govorimo samo o informacijsko-komunikacijskih tehnologijah (IKT), to pomeni, da če moja ideja ni vezana na to področje, tu zame ni prostora?

Prvenstveno želimo spodbujati podjetja in ideje s področja IKT. Ampak če pogledamo, je danes že zelo malo stvari, ki se ne navezuje na to področje. Poudarek je pri nas res na IKT, kar pa ne pomeni, da če imate idejo z nekoliko drugega področja, da se ne bi z vami pogovarjali in poskušali najti neko primerno rešitev. Mogoče bomo ugotovili, da zelo paše v naš koncept.

Kakšni so cilji razvojnega centra?

Znotraj RC IKT načrtujemo ustvariti 30 novih delovnih mest, pa smo trenutno že blizu 20. Načrtujemo tudi, da bo na tem področju delovalo nekaj 200 strokovnjakov s področja IKT. Načrtujemo pa tudi, da bo z našo pomočjo – evaluiranja, poslovnih načrtov, pristopa do investitorjev, subvencij – zaživelo 20 popolnoma novih podjetij. Te cilje smo postavili do leta 2014.

Povsod po svetu je opazen ta trend spodbujanja inovativnosti. Kakšna je situacija v Sloveniji?

Mislim, da moramo na tem segmentu še zelo veliko narediti. Prepričan sem, da je naš razvojni center lahko en kamenček v tej strukturi. Bo pa treba še veliko več razvojnih centrov, tehnoloških parkov, da bomo res lahko konkurirali drugim. Prepričan sem, da se nam po sposobnostih, znanju, inovativnosti ni treba skrivati, ker smo zagotovo v samem svetovnem vrhu. Razlog, da se pri nas še ni rodil en Microsoft, je pa to, da nas je veliko manj kot Američanov. Sposobnosti moramo izkoristiti in prav ta okolja nam bodo pomagala, da se bomo hitreje razvijali. Pomembno je, da ne vzgajamo ljudi tako, da bodo samo iskali zaposlitev, ampak tako, da bodo zaposlovali sami.

Kako pa vi vidite mlade – so inovativni, imajo ideje, jih je treba spodbujati?

Mladi imajo ogromno idej. Danes imamo sicer problem, ko končajo šolo, zelo težko dobijo službo. Jaz bi vsem mladim rekel: ne razmišljajte o tem, kako se boste nekje zaposlili, ampak kako boste nekaj naredili. Prepričan sem, da imate dobre ideje. Na koncu boste vi začeli zaposlovati.

Mojca Jagodic
 Oto Žan

Študent bademajster*

Kdor je že pokukal na kakšen bazen, je zagotovo opazil mrke poglede mož v oranžnem, sploh če ni razumel znakov s prečrtanim skakalcem v vodo ali če se je poskušal izogniti plačilu vstopnine. Če je ta nekdo iz Kranja, obstaja velika možnost, da je bil mož v oranžnem Luka Pirec, študent reševalec iz vode, skorajda že starosta kranjskih bazenov, saj je reševalec že četrto leto.

Luka je sicer študent kranjske Fakultete za organizacijske vede, kjer je vodja tutorjev. Obenem je velik specialist za FIFO, pa tudi Football managerja. Svoje čase je bil šest let plavalec, nato pa še enajst let vaterpolist. Vsestranski športnik torej, in človek, ki vas zagotovo potegne iz vode, ko vam ta začne teči v grlo.

Športne izkušnje so mu prav prišle tudi pri opravljanju tečaja za reševalca iz vode, ki je pogoj za opravljanje tega odgovornega dela – od reševalca so lahko odvisna tudi življenja. Izpit sestoji iz prve pomoči (ki je „zahtevnejša kot tista pred vozniškim izpitom“), teorije („poznavanje bazena“ temu reče Pirec) in praktičnega preizkusa plavanja, ki ga sestavlja časovni preizkus, plavanje pod vodo, reševanje uteži iz vode in reševanje s pripomočki. Ko licenco pridobiš, pa jo moraš vsaka tri leta obnovljati. Licence se razlikujejo tudi za različne tipe plavalnih površin.

Poleg tega, da skrbi za varnost plavalcev in red na bazenu, pa je opis njegovih nalog nekoliko širši. Za treninge plavalcev in vaterpolistov je namreč dolžan nuditi „strokovno in fizično pomoč pri nameščanju prog in igrišč ter ostalih aktivnosti“, kot mi je prebral iz navodil bademajstrom. Kar pogosto mora poslušati „pritožbe starejših dam, da je voda premrzla“, čeprav sem se na lastne oči prepričal, da v njihovi pisarni na bazenu ni nobenega termostata. Pokazal je še nekakšen loparček, ki je visel na steni, in dejal, da obstaja še eno „neprijetno opravilo: kdaj se kdo pokaka“. Sam sem opazil, da je med pogovorom moral venomer odklepati in zaklepati kaka vrata.

Delo reševalca iz vode se med letnimi časi nekoliko razlikuje, odvisno, ali gre za zunanji ali pa pokriti bazen. Dela je nekaj več na zunanjem, temu primerno se mu tudi zviša plača iz petih na šest evrov na uro. Kot pravi, so na notranjem bazenu pogoji za delo nekoliko boljši, vendar vsi bademajstri raje delajo na zunanjem, saj je tam „svež zrak, pa še več brhkih mladenk“ se sprehodi mimo, je povedal Pirec.

*Bademajster = reševalec iz vode

Na zunanjem bazenu mora biti nekoliko previdnejši, saj je plavalec precej več, sploh, kadar je vroče, poleg tega je njihovo znanje v povprečju nekoliko slabše. Tako se je Luka pred časom zgodilo, da je neko poletno dopoldne iz reševalne postaje mirno opazoval dogajanje na bazenski ploščadi – pihal je rahel vetr, da je bilo sploh prijetno –, ko je nenadoma zaslišal krike na pomoč. Sprva je menil, da gre tako kot ponavadi za zafrkavanje, a je vseeno postal pozoren. Kmalu je sprevidel, da je „vrag odnesel šalo“, kot se je izrazil, in zdrvel proti bazenu. V polni reševalski opreml – tisti oranžni – je skočil v vodo, pri tem za mične gospodične ob robu bazena naredil še salto, in odplaval do otroka v težavah. Ko ga je potegnil na suho, je otrok še dihal, tako da nadaljnje posredovanje ni bilo potrebno.

Deček mu je nato povedal, da je star osem let in da je mislil, da je plaval v plitvem bazenu. Nato je nekje na sredi ugotovil, da ni tako, se ustrašil in ni več zmogel plavati. Medtem je njegova mati ob otroškem bazenu brala časopis. Takrat je bil naš bademajster še „cel dan zadet od adrenalina“. Njegov sodelavec Marko Džalo je moral nekoč posredovati, ko je nek starejši gospod sredi bazena opešal zaradi alkohola.

Na kranjskih bazenih je devet reševalcev iz vode, trije od tega so redno zaposleni, ostali pa študenti. Delajo v osemurnih izmenah, v vsaki sta po dva. Vzdušje je odlično, saj so bolj ali manj vsi nekdanji vaterpolisti, tako da se že dolgo poznajo. Za konec je Pirec povedal še to, da je imel le enkrat pomisleke o vestnem opravljanju dolžnosti – ko sta na svetovnem prvenstvu v nogometu igrali Slovenija in ZDA. Takrat je zagato rešil tako, da je ob ograji bara na zunanjem bazenu z enim očesom spremljal televizijo, z drugim pa bazen.

Dejan Rabič
 Oto Žan

Volitve za telebane

DATUM PREDČASNIH VOLITEV V DRŽAVNI ZBOR:
4. december 2011

STRANKE, LISTE IN GIBANJA, KI SE LETOS POTEGUJEJO ZA VSTOP V DRŽAVNI ZBOR: NSi, SMS-Zeleni, TRS, Zares – socialno liberalni, LDS, SNS, Desus, SLS, SD, Lista Virant, Pozitivna Slovenija, SDS.

DRŽAVNI ZBOR: Najvišja predstavniška in zakonodajna institucija, sestavlja ga 90 poslancev – predstavnikov ljudstva, katerih mandat traja 4 leta. V državni zbor je vedno izvoljen po en poslanec italijanske in madžarske narodne skupnosti.

DRŽAVNOZBORSKE VOLITVE: Volitve v državni zbor razpiše predsednik republike, potekajo vsaka 4 leta. Za vstop v državni zbor morajo stranke doseči 4-odstotni volilni prag, v nasprotnem primeru (p)ostanejo zunajparlamentarne stranke.

VLADA: Sestavljena je iz predsednika vlade in ministrov. Kandidata za predsednika vlade predlaga predsednik republike, potrdi pa ga državni zbor. Predsednik vlade (imenovan tudi premier ali ministrski predsednik) koordinira delo ministrov in skrbi za enotnost vlade. Ministre predlaga predsednik vlade, potrdi in razrešuje pa jih državni zbor.

KOALICIJA: Stranke, ki se zberejo okoli zmagovalne stranke in zastopajo skupne interese v vladi. Formirajo se z namenom, da lahko dosežejo večino v državnem zboru in tako izvajajo reforme ter sprejemajo zakone.

OPOZICIJA: Stranke, ki imajo drugačno ideologijo in programe kot stranke v koaliciji, se povežejo v opozicijo, kjer pozorno nadzorujejo delo koalicije in mu v veliki večini primerov tudi nasprotujejo.

DESNIČARSKE STRANKE: Konzervativne stranke, ki zagovarjajo tradicionalne vrednote. V Sloveniji imajo močno bazo volilcev na podeželju in med starejšo populacijo, podpira pa jih tudi Rimskokatoliška cerkev.

LEVIČARSKE STRANKE: Stranke, ki veljajo za progresivnejše, zavzemajo se za novosti in so liberalne. Njihova volilna baza so predvsem meščani in izobraženci.

DESNOSREDINSKE/LEVOSREDINSKE STRANKE: Stranke, ki ideološko ustrezajo zgornjima opisoma, vendar se proti sredini pomikajo predvsem zato, da dosežejo večje število volilcev ter da lažje sprejemajo kompromise s strankami nasprotnega pola.

 Petra Ajdovec

ANKETA

Bliža se čas volitev in mlade smo povprašali, če se jih bodo udeležili. Zanimalo nas je tudi, koliko spremljajo dogajanje okoli volitev in če sploh vedo, koga in za koliko časa se voli.

Anže, 19

Šem bom na volitve. Dogajanje spremljam kolikor lahko. Na žalost faks in obveznosti zanj ne dopuščajo prav veliko časa za to. Voli se seveda poslance, ki bodo sestavljali državni zbor glede na odstotek pridobljenih glasov in stranko, ki bo prevzela vodenje državnega zbora. S tem bo predsednik izvoljene stranke postal premier Republike Slovenije. Poslanci (s tem tudi premier RS) dobijo mandat za 4 leta oziroma do naslednjih predčasnih volitev.

Manca, 20

Sprva sem mislila, da ne bom šla na volitve, sedaj pa sem se premislila, ko sem videla, kdo vse kandidira. Dogajanje spremljam, ker to od mene pričakuje fakulteta oziroma profesorji na njej. Volitve so vsaka 4 leta oziroma vlada lahko pade že prej, če pride do nestrinjanj in nezadovoljstva znotraj vlade. Za decembrske volitve je precej kandidatov, zdi se mi, da kandidira okrog 12 strank. Volitve bodo pa za novega mandatarja in novo vlado.

Nastja, 18

Odgovor na vsa vprašanja je ne, ker res nisem človek za politiko. Ne bom se udeležila volitev, ne spremljam dogajanja okoli njih in ne vem točno koga in za koliko časa se voli.

 Žan Sadar

Mladi in volitve

Krmarjenje med študijskimi obveznostmi, športno aktivnostjo, socialnim življenjem, študentskim delom in počitkom vsekakor ne dopušča veliko časa za globlji pogled na aktualno politično dogajanje, sploh pa v času, ko veliko mladih ne posega po resnem in kredibilnem čitvu, ampak po plehkih in senzacionalnih novicah. Posledična politična neosveščenost se odraža tudi na volitvah, ki se jih mladi udeležujejo v majhnem številu. Spremljanje medijev in vsakršno zanimanje za dogajanje v družbi sta zgolj začetek. Kakšen je odnos mladih do politike, kako na njihove potrebe odgovarjajo politične elite in zakaj je pomembno, da gremo 4. decembra na volišča.

Po podatkih poročila Ministrstva za šolstvo in šport Mladina 2010 je **udeležba mladih (do 29 let) na volitvah krepko pod evropskim povprečjem**. Mladi v politiko ne zaupajo in ji pripisujejo majhen pomen v svojem življenju, verjamejo, da sami na politično dogajanje ne morejo vplivati ter da politika ne deluje v njihovo korist. V primerjavi z Evropsko unijo je razpravljanje mladih o politiki in spremljanje medijev pod povprečjem, prav tako pa zaostajamo pri članstvu v političnih strankah – v politično stranko naj bi bilo včlanjenih zgolj 2 % mladih Slovencev. Edina stranka, ki med svoje prioritete uvršča reševanje mladinske problematike in se bo letos potegovala za vstop v državni zbor, je Stranka mladih – Zeleni Evrope, čeprav bi tudi zanjo težko rekli, da jo poganja večinoma mladostna ekipa.

Ostale stranke so se na mlade sicer spomnile v svojih programih – Pozitivna Slovenija obljublja državni fond najemnih stanovanj za mlade izobražence, v Slovenski demokratski stranki si bodo prizadevali za enake možnosti mladih na poti do izobrazbe, Lista Virant želi davčno razbremeniti prvo delovno razmerje, kar bi spodbudilo čim zgodnejše zaposlovanje po končanem izobraževanju, Socialni demokrati se še naprej zavzemajo za javno visoko šolstvo, V Desusu zagovarjajo obvezno pripravništvo po končanem šolanju, Liberalna demokracija Slovenije želi uvesti obvezno srednješolsko izobraževanje, Zaresovci se bodo zavzemali za največ 28 dijakov v enem oddelku, v Stranki za trajnostni razvoj si želijo medgeneracijske solidarnosti, Nova Slovenija pa bi uvedla davčne olajšave za zaposlovanje mladih žensk. Slovenska nacionalna stranka v času pisanja članka še ni objavila svojega programa, spletna stran Slovenske ljudske stranke pa je bila nedostopna.

Vodilni politiki, večinoma ljudje, ki že dolgo niso več mladi, so torej nekaj drobtin namenili tudi populaciji, ki se sooča z negotovostjo, neperspektivnostjo, brezposelnostjo in težkimi socialnimi razmerami. V težkih časih za gospodarstvo in finance,

ko največ pozornosti pritegnejo predvsem programske ideje o reševanju Slovenije iz krize, je mladinska problematika, kot je že navada iz preteklosti, potisnjena v ozadje, kar s svojo pasivnostjo in apatičnostjo spodbujamo tudi mladi. Dokler ne bodo politiki ugotovili, da mladi predstavljajo močno in zahtevno volilno

s koticom očesa vsaj ošvrknite programe strank, spremljajte kredibilne medije, diskutirajte s prijatelji in si ustvarite lastno mnenje o najboljši politični opciji.

bazo, bodo vrste univerzitetno izobraženih posameznikov brez stanovanja in družine pred Zavodom za zaposlovanje še vedno dolge. Utopično bi bilo pričakovati, da bo vlada službe delila na vsakem koraku, vendar pa je njena naloga in odgovornost, da pridnim posameznikom omogoči uresničevati svoj potencial z reformami, davčnimi olajšavami in socialno ter stanovanjsko prijaznejšo politiko in jim tako omogočiti čim hitrejši vstop na trg dela ter zgodnejšo osamosvojitve.

Seveda se med mladimi najdejo tudi **številni posamezniki, ki svoje nestrinjanje izkazujejo z udeležbo na demonstracijah, podpisovanjem peticij, bojkoti** in podobnim. Tovrstna politična participacija je po podatkih raziskave Mladina 2010 celo **nad evropskim povprečjem**. Spomnimo se lahko lanskih množičnih demonstracij proti malemu delu ali pa trenutne okupacije pred borzo, kjer prav tako lahko zasledimo mnogo mladih. Prav je, da je glas mladih slišan, pomembno pa je vedeti, da je v parlamentarni demokraciji lahko uslišan le v državnem zboru, ki ima zakonodajno funkcijo.

Nova vladna garnitura, izvoljena decembra, bo imela štiriletni mandat. Če se vam zdi, da današnje politične odločitve nimajo bistvenega vpliva na vaše življenje, pomislite, kakšne cilje ste si zadali in kaj vse boste morali storiti, da jih boste v roku štirih let uresničili. Poleg trdega dela vam jih lahko vsaj delno pomaga uresničiti tudi učinkovita politika. Zato se na prihajajoče volitve podajte odgovorno – s koticom očesa vsaj ošvrknite programe strank, spremljajte kredibilne medije, diskutirajte s prijatelji in si ustvarite lastno mnenje o najboljši politični opciji. Stari, novi ali reciklirani obrazi, izberite si tistega, za katerega verjamete, da bo deloval v dobro državljanov (naj se sliši še tako idealistično), ne pa v prid kapitalu, lobijem ali osebnim interesom.

Utrgajte si nekaj časa tudi za izpolnitev državljske dolžnosti, nenazadnje gre za nas. Volitve so 4. decembra.

 Petra Ajdovec
 Matic Zorman

NAPOVEDNIK KLUBA ŠTUDENTOV KRANJ

za mesec november

ŠPORT

18. november 2011, petek Ročni nogomet

17.00, Prošport, za člane KŠK 1 €, za nečlane 2 €, dodatne informacije: ročni.nogomet@ksk.si.

19. november 2011, sobota Naseljenci otoka Catan – turnir

15.00, KluBar, za člane KŠK 3 €, za nečlane 5 €, dodatne informacije: catan@ksk.si. Bogate nagrade!

3. december 2011, sobota KŠK poker liga – 3. turnir

14.00, KluBar, predprijave na Info točki KŠK, za člane KŠK 3 €, za nečlane 6 €, praktične nagrade za najboljšel!

REKREACIJA V SEZONI 2011/12

▶ KOŠARKA

Prošport center, Stražišče
sobote, 17.30–19.00
člani: brezplačno
ostali: 2 €

▶ PLAVANJE

Olimpijski bazen Kranj
četrtki, 20.00–21.00
nedelje, 20.00–21.00
člani: 1 €
ostali: 2 €

▶ VODNA KOŠARKA

Olimpijski bazen Kranj
nedelje, 20.00–21.30
člani: 2 €
ostali: 3 €

▶ BADMINTON

Dvorana TŠC
srede, 20.00–21.30
člani: brezplačno
ostali: 2 €

▶ PLEZANJE

Plezalni center Bric
ponedeljki, 20.00–22.00
člani: 4 €
ostali: 8 €

Do novega leta bo plezanje potekalo v Svetem Duhu (Plezalni center Bric). Zbor na recepciji dvorane TŠC ob 19.30.

KULTURA

do 31. januarja 2012, torek

Literarni natečaj za najboljšo kratko zgodbo

Tematika kratke zgodbe je poljubna, vendar pa se mora v zgodbi na kakršen koli način pojaviti motiv vozovnice za vlak. Prijave sprejemamo do 31. januarja po pošti.

17. november 2011, četrtek

Četrtnkanje – Jukebox (večer glasbenih želja)

21.00, KluBar, za člane KŠK vstopnine ni, ostali 2,5 €, glasba: DJ Grega.

20. november 2011, nedelja

Potopisni večeri – Kolumbija

19.30, KluBar, predava Jurij Bizjak, vstopnine ni.

24. november 2011, četrtek

Četrtnkanje – ...POP...

21.00, KluBar, za člane KŠK vstopnine ni, ostali 2,5 €, glasba: DJ Josh (rezident Klub KMŠ)

26. november 2011, sobota

Ustvarjalne delavnice – Skodelica in njena nova oblačila

18.00, KluBar, člani KŠK brezplačno, ostali 2 €. Izdelovali bomo oblačila ter podstavke za skodelice iz starih puloverjev. Prijave na kultura@ksk.si do četrtnka, 24. 11. 2011.

27. november 2011, nedelja

Potopisni večeri – ZDA

19.30, KluBar, predava Aleksandar Gavrić, vstopnine ni.

SOCIALA IN ZDRAVSTVO

do 30. novembra 2011, sredo

Razpis Mlade mamice 2011/2012

Prijava mora prispeti najkasneje do vključno srede, 30. novembra 2011.

Pravna pomoč

Brezplačna pravna pomoč poteka prek elektronske pošte, možno pa se je dogovoriti tudi za sestanek. Pišite na pravna.pomoc@ksk.si.

IZOBRAŽEVANJE

19. november 2011, sobota

Martinovanje – Bela krajina

Martinova ekskurzija v Belo krajino s pokušino vina, za člane KŠK 20 €, za nečlane 30 €.

21. november 2011, ponedeljek

Tečaj capoeire

19.30, OŠ Franceta Prešerna, 30-urni tečaj, cena za člane KŠK 100 €, za nečlane 120 €, prijave na Info točki KŠK.

24. november 2011, četrtek

Tehnološki večer – Umetna inteligenca

19.30, Openlab (Koroška c. 19), predava Marko Grobelnik, vstopnine ni!

Vesna Slapar

Vesna Slapar, igralka v Prešernovem gledališču, je doštudirala na AGRFT. Je prava Kranjčanka, saj se je tu rodila in odraščala, danes pa ogromno pripomore h kakovosti kranjske kulture.

- Če bi o vas posneli film, kakšen bi bil naslov?
Vseeno kakšen, bi ga pa z veseljem pogledala.
- Ste prava Slovenka (Ste že bili na Triglavu)?
Seveda, ko sem bila stara 7 let!
- Koliko je star vaš avto?
5 in 13 let (pa še vedno gre!)
- Za katere tiskane medije odštejete denar?
Za Delo, pa tudi za kakšne trače sem in tja.
- Počitnikujete na Hrvaškem?
Da, tudi tam.
- Ste že zapustili lokal/restavracijo, ne da bi plačali?
Ne.

- Jed, ki jo znate najboljšje pripraviti?
Veganske muffine, rižev narastek.
- Kupovanje zgoščenk/filmov ali piratstvo?
Obojega malo.
- Vaš najljubši enodnevni izlet?
Raje imam večdnevne.
- Kakšne barve je kameleon, če je obdan z ogledali?
Barvaste barve.
- Koliko prijateljev imate na Facebooku?
Precej več kot v resnici, okoli 400.
- Najljubše sredstvo javnega prevoza?
Javni prevozi mi niso ravno pri srcu. Če že moram izbrati – vlak.
- Kaj ste najraje jedli, ko ste bili otrok?
Mlečni riž, dobre sendviče, pire krompir.
- Jasnovidnost, duhovi, telepatija in sorodne zadeve: vse je možno, kaj pa vem ali popolna bedarija?
Vse je možno.
- Kaj se vam zdi nadvse imenitno?
Če sem cel vikend brez dela in doma uživam z družino.

Barbara Zupanc

Mare Mutić

Kako potovati po Balkanu?

»Pa še tramvaji.« Prvo čelno trčenje s kaotično realnostjo prometa na Balkanu se imenuje krožišče na Bulevaru oslobođenja v Beogradu. V gneči 3 – 5 pasovnega rondoja (odvisno predvsem od želja in potreb voznikov) odpove vsaka logika, to prometno središče srbske prestolnice pa se v vsem svojem nemogočem sijaju pokaže šele, ko se med množico avtomobilov, avtobusov in motorjev vrine še tramvaj. Ali trije.

Albanskim cestam monotonosti ne moremo oporekati

Tako se je začelo potovanje z javnimi prevoznimi sredstvi po zahodnem Balkanu. Najboljše izhodišče za katerokoli smer potovanja predstavlja Beograd – stičišče avtobusnih in železniških povezav in politični, kulturni in migracijski center regije. To je sicer precej težko opredeliti, saj zaradi zapletene politične situacije vsaka država sili v svojo smer, ampak večina teoretikov k zahodnemu Balkanu prišteva države nekdanje Jugoslavije in Albanijo. Raznolik prostor, ki pa ima vsaj nekaj skupnih točk: gostoljubne ljudi, izvrstno kulinariko in raztreseno prometno ureditev.

V zadnjih letih se vse več Slovencev ponovno odloča za potovanja po zahodnem Balkanu. Začetna dilema pri pripravi na potovanje se ponavadi nanaša na prevozno sredstvo. Vprašanja v zvezi s potovanjem z avtomobilom se običajno nanašajo na varnost in ceste, javna prevozna sredstva pa prinašajo preizkušnje drugačne vrste. Te preizkušnje je potrebno sprejeti in nekaj potrpljenja in razumevanja za humor in običajno postanejo zabavne.

Železnice

Železniško omrežje nekako ne spada med eno izmed bolj razvitih stvari v regiji. Vlaki so zastareli in večinoma nemogoče počasni, vendar so še vedno najudobnejši način potovanja. Ena izmed najmodernejših in najhitrejših je prav povezava Ljubljana–Zagreb–Beograd, kjer običajno niti zamude niso tako hude. Stvari pa se hitro spremenijo na ostalih vlakih. Predvsem lokalni vlaki se voznega reda praktično ne držijo. Vzroki za zamude so različni: slaba proga, dolgo čakanje na kateri izmed postaj (zaradi zamude drugega vlaka, tesnega prijateljstva med sprevodnikom na vlaku in upravnikom postaje, ki rezultira v daljšem pogovoru, ali kakršnih koli drugih razlogov), tako da je pri planiranju potovanja potrebna previdnost in predvidevanje zamud, če računate na povezavo za naprej. Tako je bilo tudi z nočnim vlakom iz

Beograda v Bar na črnogorski obali. Za približno 400 kilometrov naj bi vlak potreboval 10 ur. Tudi sprevodniku neznani razlogi so pot podaljšali za dodatne štiri ure, ob tem pa so najbolj zabavne reakcije domačih potnikov. Ti so sicer na take zamude že navajeni, ampak jih vseeno spravljajo ob pamet. Na vprašanje, koliko je še do cilja, običajno dobiš odgovor v obliki sočnega petminutnega monologa o nacionalni sramoti, mafijski državi in nesposobnosti zaposlenih, saj pravega odgovora na vprašanje ne pozna nihče.

Mednarodni vlaki zamude večinoma pridelajo na mejnih prehodih, kjer so policijske kontrole lahko precej temeljite. Tihotapljenje med državami je precej pogost pojav in včasih se policisti ne zadovoljijo le z odpiranjem torb in nahrbtnikov, ampak se spravijo tudi nad stene vagonov in sedeže. To je lahko zamudno predvsem v primeru, da v katerem izmed vagonov odkrijejo npr. drogo. V takih primerih čakanje postane zares dolgotrajno in mučno. Upoštevanja vredna opcija so zaradi tega tudi spalniki, ki ob razmeroma majhnem doplačilu ponujajo nekaj več udobja in sproščenosti.

Avtobusi

»Avtobusa za Kotor ne bo. Izgleda se je pokvaril in nihče ne ve, kje je,« je sporočil upravnik postaje po eni uri zamude. »Kaj pa zdaj?« »Eden gre za Budvo čez pol ure, lahko greste na tistega in zamenjate karte.« Doplačilo je 1 evro na osebo. Za dve osebi

Število sedišč ne pogojuje števila potnikov

znaša račun 3 evre. Kako? »Ker sem bil prijazen in sem ti jo hitro zamenjal, to je moja provizija,« se glasi obrazložitev nove izpeljave osnovne matematične enačbe. Avtobus, ki je pripeljal, je bil seveda bolj kombi, v katerega se je vseeno nagnetlo dvakrat preveč ljudi. Vozniku se je kar smejalo, ko smo komaj sploh prišli na vrh hriba zaradi teže. »Ampak to je TAM (Tovarna avtomobilov Maribor, op. p.), to so najboljši avtobusi na svetu. Pride povsod. Takih ne delajo več.« Že vsaj 30 let.

Avtobusi (in njihovi derivati) so kljub vsemu najbolj uporabljano prevozno sredstvo na Balkanu. Odlikujejo se predvsem po precej nizkih cenah (praviloma so cenejši od vlakov), hkrati pa z njimi lahko prideš tudi do bolj oddaljenih destinacij. Železniško omrežje je omejeno na eno ali dve glavni progi v državi, gorat teren in slaba dostopnost nekaterih območij, kamor vodi le po ena cesta, pa je ovira, ki jo običajno lahko premagaš le z avtobusom. Na dolgih meddržavnih povezavah se lahko najdejo precej moderni avtobusi, ki se tudi ne ustavljajo ravno v vsaki vasi, notranje linije v državah pa se lahko sprevržejo v obiskovanje vseh vasi, ki ležijo približno ob poti, in znajo biti neskončne. To ponekod olajšajo lokalni trgovci, ki pridejo na avtobus s prigrizki in pijačo. Število sedežev na avtobusu ali trenutna (pre)napolnjenost seveda nista merilo za število kart, ki se prodajo, tako da je sedež včasih že pravi luksuz.

Furgoni

Albanija je na področju javnih prevoznih sredstev povsem svoja zgodba. Avtobusi vozijo le med največjimi mesti, železniško omrežje skorajda ni vredno omembe in vlaki so neznosno počasni, zato so to funkcijo prevzeli furgoni – kombiji za največ 12 ljudi, ki vozijo na vse možne destinacije. Nimajo pravih postajališč in voznih redov, zato je največji izziv ugotoviti, kdaj in od kod naj bi bil odhod za določeno smer.

»Furgoni« ne služijo le prevozu potnikov

Kaotično površje prometne »ureditve« pa skriva na trenutke kar nemogoče dobro informiranost ljudi o postajališčih in voznih redih furgonov, ob čemer seveda tudi vsi premorejo telefonske številke voznikov, od nikoder se pojavljajo bratje ali znanci, ki te čez dve minuti lahko zapeljejo z avtomobilom 100 kilometrov daleč za drobiž, taksisti dvominutno vožnjo samoiniciativno spremenijo v dvajsetminutno iskanje informacij o stvareh, za katere misliš, da sploh ne obstajajo – brez iskrene prijaznosti ljudi, ki ti običajno priskočijo na pomoč, ne da bi jih za to sploh prosil, v Albaniji ni mogoče dobiti nobene informacije. Ob odsotnosti kakršnih koli informacijskih centrov za turiste so to funkcijo prevzeli bari in kavarne, ki jih je v vseh mestih in vaseh neverjetno veliko. V vsakem baru se najde tudi kdo, ki govori angleško in potem prevaja ugotovitve »skupščin« lokalnih starešin, ki ugotavljajo, kam in kdaj moraš priti. Furgoni so na splošno izredno poceni – osemurna vožnja po gorah čez polovico države s postanki

za kosilo in kavo v stilu »Ko to tamo peva« stane okoli 7 evrov, hkrati pa je potovanje skupaj z vrečami žita, sadja in nekaj lokalci s tonami prtljage nepopisno zabavna izkušnja. Začnijo jo še ceste, ki so na trenutke katastrofalne, vendar se po celi državi gradijo in obnavljajo.

Taksiji

Taksiji so upoštevanja vredna možnost, če se najdejo štirje ljudje za vožnjo. V tem primeru niso dražji kot avtobusi, so pa precej hitrejši, udobnejši in bolj prilagodljivi – vozniki pač ustavijo, kjer želiš. V Makedoniji se ob avtobusnih postajah najdejo »divji« taksisti, ki vozijo po enakih cenah kot avtobusi. Tudi v Albaniji so taksiji precej ugodni, seveda pa vedno velja zlato pravilo: za ceno se je treba dogovoriti vnaprej.

Ladje

Ladje so eden najboljših načinov za dostop do regije in odhod iz nje – seveda odvisno, iz kje prihajate. Veliko linij je predvsem na Hrvaškem, iz večjih pristanišč pa ladje vozijo do Italije, Grčije

Manjka le še avion

in celo Turčije. Tudi na kopnem so včasih ladje upoštevanja vredna možnost – regija premore nekaj plovnih rek, v Albaniji pa na dolgih umetnih jezerih v gorah vozijo trajekti, ki ponujajo fascinantne razglede in izkušnje.

Za in proti

V prid javnim prevozom na zahodnem Balkanu govorijo predvsem odbite in včasih kar malo nemogoče izkušnje, ki se jim ne moreš izogniti. So tudi najboljši način za stik z lokalci in informacijski centri, kjer se izve vse, kar rabiš. Zahtevajo malo iznajdljivosti in prilagodljivosti, ni pa ti treba iskati parkirišča.

Hkrati pa so prevozi izredno počasni, večinoma v slabem stanju in dostikrat naporni zaradi slabih cest in prog. Potovanje z avtomobilom bi bilo najbrž tudi cenejše, če skupaj potuje več oseb, vendar je treba upoštevati, da ima promet lastne zakonitosti, ki niso vedno razumljive ali razumne.

Fotoreportaža: 150 – Occupy Ljubljana

Čeprav se novembrsko nebo vse bolj oblači, pa zadeve in usmerjenost gibanja „Global change 150 – Occupy Ljubljana“ postajajo vse bolj jasne. Protestniki, ki so se v soboto, 15. oktobra, zbrali na Kongresnem trgu in kasneje po vzoru ameriških kolegov na Wall Streetu s šotori zavzeli dvorišče pred Borzo v Ljubljani, tam še vedno vztrajajo. Najbolj zavzeti tudi čez noč. Do kdaj? Dokler ne bo vidnih sprememb, pravijo. V svojih direktnih akcijah bijejo vojno proti neusmiljenim strojem prepogoltnega kapitalizma, ki v naš vsakdan nevidno vcepljajo neracionalno potrošništvo in umetno ustvarjajo potrebe. Če so protestniki „bojevniki“, je zavzetje trga pred stavbo Borze in aktivno dogajanje na njem „bojni krik“, ki še vedno odmeva v medijih. Bo, in na kakšen način, odmev dosegel tudi ušesa tistih, ki jim je namenjen? Ali se bo slovenski narod, kot že na marsikatero nujne in manj nujne spremembe zopet le hlapčevsko, na skrivaj, s hrbtnom, pripravljenim na bičanje, le spogledal s problemom ter se kot palma v vetru upognil nazaj proti tlom in si mislil: »Bo že ...«

& 📷 **Matic Zorman**

Prava Španka in prava Slovenka

Maria Angeles Sanchez je Španka, ki v Kranju opravlja prakso kot pomočnica vzgojiteljice v vrtcu, hkrati pa učence prvih treh razredov osnovne šole poučuje angleščino. Trenutno živi v podružnični šoli na Primskovem in se trudi Slovincem še bolj približati svojo kulturo.

V Španiji v tem času še vedno nosijo kratke rokave, pri nas pa je pred nekaj tedni prvič snežilo. Ne bi raje izbrala prve možnosti?

To me vsi sprašujejo (smeh). Nič nimam proti soncu in toploti, ampak vse stvari, ki so enolične, počasi postanejo dolgočasne. Mi imamo ves čas sonce, le da ga nekajkrat na dan lahko zakrijejo oblaki in temperature nekoliko padejo. Ampak snega pa nimam, zato je to pozitivna in zanimiva sprememba zame.

Si letos prvič v Sloveniji?

Ne. V Slovenijo sem za štiri mesece prišla že leta 2008, ko sem prek Erasmoda študirala na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Zelo mi je bilo všeč, ker je tukaj tako zelo drugače kot v Španiji. Tam imamo samo palme in smo kot sredi puščave. Še pozimi imamo najmanj 15 stopinj, a je še to zelo redko. Tu pa je polno dreves in gora, ki so me še dodatno navdušile. Povrh vsega pa sem se celo naučila uporabljati dežnik, ki ga pri nas sploh ne poznamo (smeh).

Si se zato letos odločila za našo državo?

Ni vse samo v vremenu, če to misliš. Zagotovo je na mojo odločitev vplivala tudi kultura. Španci smo zelo temperamentni. Zelo glasni. V Sloveniji je ravno obratno. Ko stopim na avtobus, so vsi tihi, pri nas pa vsi glasno govorijo in je vožnja precej hrupna. Velikokrat celo moteča, če česa takega nisi navajen. Kar je po eni strani zelo težko razumeti, po drugi strani pa je ta sprememba fantastična, ker sem bolj sproščena. Včasih se sploh ne počutim kot tujka oz. turistka, ker so vsi zelo prijazni do mene in mi želijo pomagati. Že na izmenjavi v Ljubljani sem se počutila sprejeto in letos se moji občutki niso čisto nič spremenili. Takrat me je vsak, ki me je spoznal, vabil k sebi domov. En vikend sem bila v Ravnah na Koroškem, naslednji vikend pa sem že poskušala vino na Dolenjskem, nato pa sem se še kopala na Bledu in v Bohinju. Bila sem celo na Triglavu.

Pa ti je bilo všeč?

Zelo. Čeprav je bilo zelo težko, je bilo vredno truda. Ko smo prišli na vrh, je bila gneča in nisem mogla verjeti, da je Triglav tako obiskan kraj. V spomin na to, da sem prava Slovenka, sem domov prinesla tudi kamen z vrha Triglava, ki so mi ga prijatelji dali v torbo.

Kaj pravzaprav delaš v Kranju?

V Španiji sem dokončala študij predšolske vzgoje in hkrati naredila tudi diplomu iz poučevanja angleškega jezika. V Kranju pa trenutno opravljam prakso na Osnovni šoli Simona Jenka. V vrtcu sem pomočnica vzgojiteljice, hkrati pa učence od prvega do tretjega razreda poučujem angleščino. Na podružnični šoli na Primskovem sem pričela z brezplačnim tečajem osnovne angleščine in osnovne španščine, ki se imenuje Govori z menoj, kamor ste vabljeni vsi. Tečaj poteka ob sredah, in sicer začnemo ob 17. uri z učenjem španščine, ob 18. uri pa še z osnovnim tečajem angleščine.

Kako vidiš Kranj in Slovenijo na splošno v primerjavi s Španijo?

Vse je tako blizu. Ko sem šla od doma, sem bila v trenutku na fakulteti, medtem ko bi v Španiji to trajalo dalj časa. Tam imamo popolnoma drugačno predstavo o bližini in oddaljenosti, kot jo imate vi. V slabih treh urah lahko pridete iz enega konca Slovenije na drug konec. Tega v Španiji ne poznamo. Enako je s časom. Španci vedno zamujamo. Točnost za nas pomeni žalitev. Vedno, ko se dogovarjamo, ob kateri uri se dobimo, moramo tej uri prišteti dodatnih 15 minut ali več. Če prideš točno, nisi vljuden. Pri vas pa je to ravno obratno.

Si se težko prilagodila?

Največ težav sem imela s hrano. Tu moram vstajati zelo zgodaj v primerjavi s Španijo, kar pomeni, da so tudi obroki nekoliko prej, kot sem bila navajena. Pri nas je dlje časa svetlo, zato večerjamo šele pozno zvečer. Zelo sem presenetila cimre v študentskem domu pred tremi leti, ko sem ob desetih zvečer kuhala večerjo in hodila spat kasneje od njih.

Opaziš razlike tudi pri šolskem sistemu?

Seveda. Pouk začnemo približno uro ali dve kasneje, zato ni nenavadno, da so otroci pokonci do polnoči ali včasih še dlje. Zanimivo je tudi to, da morajo učenci v šoli ves čas nositi čevlje. Ne smejo imeti copat tako kot tu.

Kakšni pa so tvoji načrti za prihodnost?

Za zdaj si najbolj želim podaljšati svoje bivanje in opravljanje prakse v Sloveniji. Najdaljše dovoljeno obdobje za opravljanje prakse je eno leto, odobrili pa so mi pol leta. Po novem letu lahko oddam prošnjo za še dodatna dva meseca, kar tudi nameravam storiti in potem lahko upam le na najbolje. Poleg tega želim na Filozofski fakulteti v Ljubljani ustanoviti tečaj oz. klub za vse tiste, ki se učijo špansko v Sloveniji ter za vse tiste študente, ki pridejo iz Španije na izmenjavo. Moj cilj pri tem je, da bi si lahko ti študenti izmenjevali informacije o svoji kulturi in svoji državi na splošno. S tem pa bi poglabljali tudi svoje znanje španščine.

Urša Kunstelj
Žiga Žužek

Zradirajte mozolje s svojega obraza in telesa v samo 30 dneh!

- ✓ Mozolje **odstranjuje** od znotraj in zunaj.
- ✓ **95% učinkovitost** in klinično dokazano delovanje.
- ✓ Odstrani mozolje že v **samo 30 dneh**.
- ✓ **Preprečuje vnetja kože** - kože ne poškoduje in ne izsuši.
- ✓ **Zmanjša nastajanje** novih mozoljev.
- ✓ Mozolje, ogrce in druge nečistoče **odstrani po celem telesu**.
- ✓ **Primerno za vse** tipe kože, vse starosti, ženske in moške.

PREJ

POTEM

PREJ

POTEM

Clean Skin Acne System - popolna revolucija pri odstranjevanju aken in mozoljev!

wellneo.si

KLINIČNO DOKAZANO

VAREN IZDELEK

Izkoristite **10% popust** pri nakupu na www.wellneo.si z geslom KSK

redna cena: 29⁷⁰ €
cena s poustom: **26⁷³ €**

BREZPLAČNA DOSTAVA

080 42 04

10% popust se lahko izkoristi tako, da v košarici ob zaključku nakupa vpišete kodo KSK. Popust velja samo za nakup izdelka CleanSkin Acne System. Popust lahko unovčite do 30.11.2011.

Kje imajo najbolj "vročo" čokolado v Kranju?

Med depresivnimi, meglenimi, mrzlimi in dolgočasnimi novembrskimi dnevi/nočmi se Zapikova ekipa tolaži s skodelicami vroče čokolade. Da bomo dobro pripravljeni na zimo smo tokrat ugotavljali, kje v Kranju najdemo najboljšo skodelico rjave pregrehe. Zapikovci z vsakim degustiranjem podiramo meje svojih sposobnosti ter se žrtvujemo za bralce in slutili smo, da bo popotovanje po kranjskih lokalih, podkrepljeno z obilico sladkorja, še en preizkus naše vzdržljivosti.

Tokratna zasedba je štela devet članov, zbrali pa smo se na mirni nedeljski večer in ugotovili, da je v tem terminu ogromno lokalov že zaprtih. Posledično smo se omejili na center mesta Kranj in obiskali **Pungart, Teater Cafe, Palustris, Kavarno Storžič** in **Kavarno Creina**. V vsakem lokalu smo naročili **navadno vročo čokolado s smetano**, ki smo jo tudi vključili v ceno. Ocenjevali smo **okus** (splošen vtis o užitnosti vroče

čokolade), **gostoto** (pričakovali smo vročo čokolado – ne kakava ali pudinga), **temperaturo** (občutljivost poizkuševalcev na prevroč/premrzlo vročo čokolado), **dodatke** (smetana, piškoti, bomboni), **ambient** (prijaznost in urnost osebja, atmosfera lokala) in **ceno** (najcenejša vroča čokolada je prejela pet točk, najdražja pa eno). Okus je vreden 50 % končne ocene, ostale kategorije pa 10 % končne ocene.

PUNGART

Nedeljski večeri na Pungartu niso ravno namenjeni mlajši populaciji, saj so bili edini gostje v času našega obiska ob šanku sloneči starejši gospodje. V kakšnem drugem delu dneva pa očitno pričakujejo tudi obiskovalce vseh starosti, o čemer priča raznolika izbira revij (na primer Cici zabavnik), ki jih lahko prebirate med srkanjem vroče čokolade. Zmotila nas je odsotnost cenika na vseh mizah, zato smo se o ceni (vroča čokolada: 1,80 €, smetana: 0,50 €) lahko seznanili šele ob izstavitvi računa. Prijazna natakaraica nam je prinesla s kakavom lično dekorirano čokolado. Z okusom, gostoto in temperaturo smo bili vsi zelo zadovoljni, pa tudi smetana (sicer količinsko skromnejša) je bila dobrega okusa.

OKUS	4,2
GOSTOTA	4,3
TEMPERATURA	4,3
DODATKI	2,8
AMBIENT	3,2
CENA (2,30 EUR)	3
SKUPAJ	3,86

TEATER CAFE

Že pred Teater Cafejem nas na raznoliko ponudbo vročih čokolad opozarja tabla, na kateri nas obveščajo, da ponujajo kar sedemindvajset (!) različnih vrst vroče čokolade. Ker želimo, da imajo vsi lokali, vključeni v naše ocenjevanje, čim bolj enako izhodišče, smo ocenili zgolj navadno vročo čokolado s smetano, za popestritev pa smo si še privoščili temno in belo vročo čokolado ter vročo čokolado z rumom. Medtem ko smo z enim očesom spremljali nogometni derbi med Olimpijo in Mariborom, nam je zelo zmedena natakaraica (še na račun je skoraj pozabila) prinesla pisane skodelice, na vrhu katerih so se bohotili ogromni kupi stepene smetane, ki je veselo tekla po robu skodelice navzdol. Navdušeni smo bili nad odličnim okusom in dodatki, saj smo poleg skodelice dobili še majhen piškot. Cena navadne vroče čokolade: 2,60 €, cena smetane: 0,30 €.

OKUS	4,4
GOSTOTA	3,4
TEMPERATURA	4,0
DODATKI	4,1
AMBIENT	4,2
CENA (2,90 EUR)	1
SKUPAJ	3,87

PALUSTRIS

V Palustrisu imate na voljo navadno in belo vročo čokolado, v kateri vam simpatična natakaraica po želji lahko doda še sirup z okusom kokosa ali mete (priporočilo uredništva: bela vroča čokolada s kokosom). Medtem ko smo prebirali konkurenčne študentske revije, so na mizo priomale vroče čokolade, na katerih je še posebej dobro kazala smetana. Izkazalo se je, da videz pogosto vara, saj je bila smetana (verjetno rastlinska) najslabša izmed vseh testiranih. Slabo oceno za dodatke je še dodatno znižal majhen bonbon brez ovoja, ki se je prilepil na še en bonbon. Situacija, ki nas je zaposlila za kar minut in sprožila burno razpravo o vseh možnih načinih, kako je do tega sploh prišlo. Cena vroče čokolade: 2 €, cena smetane: 0,10 € (vsekakor priporočamo, da smetane sploh ne naročate).

OKUS	4,0
GOSTOTA	4,9
TEMPERATURA	4,3
DODATKI	2,8
AMBIENT	3,8
CENA (2,10 EUR)	5
SKUPAJ	4,08

KAVARNA STORŽIČ

O Kavarni Storžič že dalj časa kroži legenda, da se na naročen "material" dolgo čaka, kar so nam potrdili tudi ob našem obisku, saj se vroče čokolade kar niso hotele pojaviti na mizi. Miza, za katero smo sedeli, je bila nepospravljena že ob našem prihodu, česar še ne zamerimo, vendar pa je ostala obložena z raznimi spitimi kavami tudi ob našem odhodu. Takšno nedoslednost seveda ostro grajamo, prav tako pa tudi izjemno zmedeno natakaraico, ki nam kljub prošnji za nekaj kozarcev vode teh ni nikoli prinesla. Edina svetla točka naše "Storžič izkušnje" sta bili dve gratis vroči čokoladi, ki ju je natakaraica prinesla, ker naj bi ji ostali, nas pa je bilo tako veliko, da se ji je zdelo smiselno, da nam jih podari. Lepa gesta, vendar smo bili nad vročo čokolado izjemno razočarani, saj je imela gostoto navadnega kakava. Nudijo samo belo in navadno vročo čokolado. Cena vroče čokolade: 2,20 €, cena smetane: 0,10 €.

OKUS	3,0
GOSTOTA	2,3
TEMPERATURA	4,2
DODATKI	3,4
AMBIENT	3,9
CENA (2,30 EUR)	3
SKUPAJ	3,18

KAVARNA CREINA

V popolnoma prazni Kavarni Creina smo najprej nekaj časa čakali, da se v prostoru pojavi kdor koli izmed zaposlenih in nas postreže. Potem, ko smo že nekaj časa uživali (?) ob spremljanju umetnostnega drsanja, nas je s svojo prisotnostjo končno počastil rahlo antipatičen natakara. Z vročo čokolado smo bili, kljub zasičenosti s sladkorjem (ena izmed preizkuševalk je omagala), zadovoljni. Ravno pravi gostota, temperatura in dobra smetana. Ob tej priložnosti moramo pohvaliti še sodelavca Žana, ki je neustrašno do konca spil vse vroče čokolade v vsakem lokalu, ker puščali pa res ne bomo! Cena vroče čokolade: 2 €, cena smetane: 0,30 €.

OKUS	4,1
GOSTOTA	3,9
TEMPERATURA	4,1
DODATKI	2,7
AMBIENT	3,1
SKUPAJ	3,73

... in zmagovalec je?

Pričakovano je dno lestvice zasedla Kavarna Storžič s svojim kakavom, četrto mesto pa pripada osamljeni Kavarni Creina. Na najnižjo stopničko postavljamo **Pungart**, kjer lahko pokramljate s starejšimi gospodi ali pa prebirate otroške revije, medtem ko srkate dobro vročo čokolado. Tik pod vrhom se je znašel **Teater Cafe**, verjetno tudi zaradi impresivnih sedemindvajsetih različnih okusov (živela potrošniška družba!). Svečan naziv 'naj vroča čokolada v mestu' pa si je zaslužil **Palustris**. Ugodna cena in dober okus, le (ponavljamo) smetani se odrecite.

Piškotki

Tokrat ZapiK predstavlja dva hitra in preprosta recepta za odlične piškote. Prvi, »snickerdoodles«, so pri nas relativno neznani in so tako imenovani sladkorni piškoti, čeprav so povaljani v mešanici sladkorja in cimeta, medtem ko so tradicionalni sladkorni piškoti povaljani le v sladkorju. Njihov izvor ni točno določen, nekateri pravijo, da izhajajo iz Nemčije, saj naj bi bilo ime različica besede Schneckennudeln, kar je vrsta peciva, podobnega osjim gnezdom, drugi pa menijo, da je beseda »snicker« izpeljana iz nizozemske besede snekrah ali nemške besede Schneck, ki opisujeta polžjo obliko. Obstaja seveda tudi teorija, da je ime piškota preprosto izmišljeno in nalašč tako, da ga je zabavno izreči.

Z drugimi piškoti pa ste verjetno vsi seznanjeni, saj so se od 30-ih let prejšnjega stoletja, ko jih je ponesreči izumila Američanka Ruth Graves Wakefield, počeno razpasli po svetu, kar sicer ni nič čudnega, saj so naravnost božanski. To so seveda »chocolate chip cookies« oziroma piškoti s koščki čokolade.

Snickerdoodles:

- ▶ 1 jedilna žlica sladkorja v prahu
- ▶ 1 jedilna žlica mletega cimeta
- ▶ 1 kavna skodelica masla (cca 250 g)
- ▶ 1 1/2 skodelica sladkorja
- ▶ 2 jajci
- ▶ 1 čajna žlička vanilin sladkorja
- ▶ 2 3/4 skodelic moko
- ▶ 3 čajne žličke pecilnega praška
- ▶ 1/2 čajne žličke soli

Priprava:

- Najprej pripravite pekač in nanj položite papir za peko, nato pa prižgite pečico in jo začnite segrevati na 200°C.
- Na globokem krožniku zmešajte 1 žlico mletega sladkorja in 1 žlico cimeta, slednjega po potrebi lahko dodate več, vendar upoštevajte, da ima zelo močan okus. Velja tudi paziti, da pri tem koraku ne kihate.
- V posodi nato zmešajte maslo in sladkor, da nastanejo majhne kroglice, podobne grahkom. Dodajte jajca in vanilin sladkor ter zmešajte.
- V posebni posodi združite moko, pecilni prašek in 1/2 žličke soli, zmes dodajte v prvo mešanico. Seveda lahko naštet sestavine samo vržete k prvi mešanici in mešate, na koncu se tako ali tako vse združi.
- Zatam morate iz nastalega testa le še oblikovati poljubno velike kroglice ali ploščice, jih povaljati v mešanici sladkorja in cimeta, razporediti po pekaču in vreči v pečico za bori 6 minut. Opisani recept vam prinese približno tri pekače piškotov.

Piškotki s koščki čokolade

- ▶ 1 skodelica zmešanega masla
- ▶ 3/4 skodelice rjavega sladkorja
- ▶ 1 skodelica belega kristalnega sladkorja
- ▶ 2 večji jajci
- ▶ 1 vrečka vanilin sladkorja
- ▶ 3 1/2 skodelice moko
- ▶ 1 čajna žlička pecilnega praška
- ▶ 1 čajna žlička soli
- ▶ 1/2 čajna žlička cimeta
- ▶ 300 g temne čokolade

Priprava:

- Začnite tako kot prej, z ogrevanjem pečice, in sicer na 180°C.
- Tisti, ki ste bolj lene narave ali v življenju preprosto nimate težav, lahko kupite čokolado v koščkih, kot so recimo čokoladne solze, lahko pa se mi, tako kot ponavadi, pridružite v sproščanju frustracij in kupite celo tablico poljubne čokolade in jo na izvirne načine nalomite sami.
- V posodi nato zmešajte zmešano maslo ter rjavi in beli sladkor. Umešajte vsako jajce posebej ter vanilin sladkor. Odlično, če vam to uspe, ne da bi odložili mešalnik.
- V posebni posodi zmešajte moko, pecilni prašek, sol in cimet. Mešanico postopoma dodajte prvi mešanici. Ali pa storite tako, kot piše v prejšnjem receptu. Na koncu dodajte še čokoladne koščke, te boste najlažje vmešali s kuhalnico.
- Na pekač, obložen s papirjem za peko, položite oblikovane piškote poljubne velikosti in pecite 12 minut. Piškoti bodo takoj, ko jih boste vzeli iz pečice, delovali še malce mehko, vendar se bodo, ko se bodo ohladili, tudi malce strdili. Še vedno pa jih lahko v pečici pustite tri minute dlje.

TV-serija: The Misfits

Razmeroma neznana britanska produkcijska hiša Clerkenwell Films je z Misfits, rahlo znanstvenofantastično dramo, začinjeno s črnim humorjem, dosegla velik uspeh. Britanski kritiki so jo tople sprejeli, dobila pa je tudi nagrado BAFTA za najboljšo dramsko serijo. Druga (in zaenkrat zadnja) sezona je bila na britanskem televizijskem kanalu E4 v novembru in decembru daleč najbolj gledana serija. Velik uspeh je doživela tudi v Ameriki, druge po svetu pa jo ljudje množično nalagajo s spleta.

Misfitsov seveda še ni predvajala nobena slovenska televizija, vendar kljub temu obstajajo amaterski podnapisi, ki so v nekaterih primerih nujni, razen če ste ekspert v angleškem slengu in je vaša najboljša prijateljica »chav«. Zgodba namreč

govori o petih dvajset-in-nekaj-letnikih, ki se zaradi različnih prestopkov znajdejo na opravljanju družbenokoristnega dela.

Sprva se zdi, da bodo dolgočasnih šest tednov barvali klopce, pomagali starejšim in poslušali moraliziranje njihovega nadzornika, vendar se situacija kaj hitro spremeni. Nad Londonom se namreč razdivja nevihta, njih, skupaj z nadzornikom, pa udari strela. Na prvi pogled se jim ne zgori nič hudega, kaj kmalu pa začnejo ugotavljati, da so med nevihto pridobili nadnaravne sposobnosti. Nihče med njimi sicer ne postane Superman, znajo pa denimo brati misli ali prevrteti čas nazaj. Vendar niso edini, ki jih je nevihta prizadela, in ko jih nadzornik napade, oni pa ga ubijejo, ugotovijo, da jih ne čaka rožnata prihodnost. Izginotje sicer vestnega nadzornika namreč hitro postane sumljivo.

Serijo sestavljata dve sezoni s šestimi tričetrt ure trajajočimi deli. Skozi njih počasi spoznavamo osebnosti likov, ki so bolj ali manj čudaški neperspektivneži, in njihovo preteklost. Težav jim ne povzročajo le različni »zunanji sovražniki«, ampak imajo probleme že z odnosi znotraj skupine, saj njihove osebnosti niso ravno kompatibilne. Zato pa je serija še toliko bolj zanimiva in polna zabavnih situacij.

Dejan Rabič

Knjiga: Haruki Murakami: O čem govorim, ko govorim o teku

Večkrat nagrajeni sodobni japonski avtor Haruki Murakami (znan po svetovnih uspešnicah Kafka na obali, Ljubi moj Sputnik, Norveški gozd, Divja jaga za ovco, Južno od meje, zahodno od sonca, IQ84) slovenske bralce, zahvaljujoč prevajalcu Aleksandru Mermalu, spet razveseljuje z novo knjigo, ki jo je posvetil svoji najljubši pristočasni aktivnosti – teku.

O čem govorim, ko govorim o teku je avtobiografska knjiga, v kateri Murakami podrobno opiše vse faze svojega ukvarjanja s tekom. Pri trinidesetih letih je začel teči, ker je sedeča narava pisateljskega poklica (vključno z impresivno zmogljivostjo skaditi šestdeset cigaretov na dan) puščala negativne sledi na njegovem fizičnem počutju, sčasoma pa so lahke rekreativne tek in hlastanje za zrakom zamenjale večmesečne priprave na maratone in na koncu celo na triatlone, kjer se je spopadel še s plavanjem in kolesarjenjem. V knjigi se tako prepletajo motivi jeklene volje, znakov obsesije, premagovanja samega sebe in nenazadnje tudi obdobja navličnosti, utrujenosti in resignacije. Težkim trenutkom navljub pa pisatelj (in tekač) verjame, da je trpljenje edini način samouresničitve in nadgradnje svoje osebnosti. Prav trpljenje

mu je pomagalo preteči stokilometrski ultramaraton in približno dvajset maratonskih preizkušenj na vseh koncih sveta, kar so občudovanja vredni dosežki in dokaz, kaj vse zmoreta trdna volja in železna disciplina. Knjiga je teku posvečena tudi oblikovno – strani so označene s kilometri, zato se zdi, da smo knjigo pretekli in ne prebrali, izključiti pa ne smemo niti možnosti, da boste potem, ko boste knjigo prebrali na dušek, pograbili tekaške copate in zavili v bližnji gozd na aktivno sprostitve. Zaradi vpogleda v vsako pisateljevo misel na tek, to ni le knjiga o teku, ampak tudi knjiga o tekaču. Da je s tekom povezana vsaka njegova celica je razvidno ob koncu knjige, na nagrobniku si namreč želi sledeč napis: Če drugega ne, je do konca tekel.

Petra Ajdovec

Jan Prislan

The Subways – Money and Celebrity

Večkrat govorimo o tem, da se veliko kakovostne glasbe sploh ne pojavi na komercialnih radijskih postajah ter ne doseže tolikšnega števila poslušalcev, kot bi ga lahko. Kot primer nam lahko služijo tudi The Subways. Band, ki izhaja iz Anglije in preigrava alternativni kitarski rock, se sicer ne pojavlja v množičnih medijih in ga zato ne pozna mnogo ljudi, a vse od svojega začetka in prvenca Young for Eternity ostajajo ljubljenci koncertnih oboževalcev.

Prav koncerti so njihov največji atribut, saj vse svoje skladbe odigrajo z neverjetno energijo. Že njihova enostavna postava – kitarist, basistka in bobnar – jim omogoča surov, a zanimiv kitarski zvok. V Sloveniji smo jih prvič lahko videli na letošnjem Rock Otočcu, kjer so navdušili mnoge obiskovalce festivala. Že takrat so odigrali nekaj materiala s tedaj še prihajajočega albuma Money & Celebrity. Ta je nato ugledal luč sveta 19. septembra.

Prvi singel It's a party so izdali že letos poleti, med prvimi smo ga lahko slišali prav slovenski poslušalci na Otočcu. Kasneje je izšel še komad We don't need money to have a good time. Oba sta dodobra nakazala, v kakšni smer so pri ustvarjanju zašli člani skupine. Celoten album je izredno pozitivno naravn, saj večina pesmi poudarja, kako je treba v življenju poleg vsega nujnega predvsem uživati.

Glasbeno ne odstopajo od svojih prvih dveh albumov, saj še vedno močno prevladuje kitara, ritmi so povečini hitri (najde se sicer tudi kakšna bolj mirna, poslušajte recimo Leave my side), naslovi pesmi pa se močno navezujejo na naslov albuma, saj so se tako na njem znašli Money, Celebrity, Popdeath, ki so vsi zanimivi in predvsem zelo energični komadi. Osebnost med najljubše uvrščam tudi pesem z zanimivim naslovom Kiss kiss bang bang.

Da pa ni vse le v studijskih posnetkih, pa smo se prepričali tudi v začetku meseca na njihovem koncertu v Gradcu, kjer so dokazali, da so najboljši prav na odru. Čeprav je avstrijsko občinstvo včasih nekoliko preveč mirno, je koncert minil v vrhunskem vzdušju.

Luka Stare

Namišljene ljubezni – Les amours imaginaires

V oktobru in začetku novembra ste si v ljubljanskem Kinodvoru lahko ogledali drugi film mladega kanadskega režiserja Xavierja Dolana, ki je leta 2009 navdušil s prvcem Ubil sem svojo mamo (J'ai tué ma mère).

Poleg režiserskega stolčka je Dolan v filmu prevzel tudi vlogo igralca. Skupaj z Monio Chokri upodabljata Marie in Francisca, ki se zagledata v Adonisa po imenu Nicolas (Niels Schneider), ki jima s svojim dvoumnim obnašanjem, manipuliranjem in nezanimivostjo nekako uspe zmešati glavo, kar priča njunemu otročjemu obnašanju skozi film, ko z raznimi dejanji in besedami skušata le čimbolj ugajati Nicolasu in s tem ogrozita svoje prijateljstvo in se ponižujeta.

Seveda tu ne gre za neko originalno idejo, kar je, če smo realni, dandanes skorajda nemogoče, saj so bili ljubezenski trikotniki, prijateljstvo na preizkusu in neuslišana čustva teme že mnogih filmov, a vendar daje film gledalcu občutek, da gleda nekaj novega in uspešno prikaže tegobe zatreskanosti.

Film odlikuje odlična fotografija, zabavni dialogi, obup vsem dobro znane namišljene ljubezni in pa obilo vmesnih počasnih

posnetkov, ki gledalce: ali prisilijo, da se za trenutek zamislijo o zgodbi, karakterjih, povezavah z njihovimi osebnimi izkušnjami in si oči odpočijejo na upočasnjem dogajanju, ali pa jih zgolj dolgočasijo in spravijo ob živce. Glasba se vam bo najverjetneje krepko vtisnila v spomin, saj je za razliko od preproste zvočne kulise dejansko spretno uporabljena in ima nek namen v sceni, v kateri tiči.

Namišljene ljubezni oziroma Les amours imaginaires oziroma Heartbeats je film za vse, ki so že kdaj trpeli za namišljeno ljubeznijo, ki jim ni pustila spati in jih mučila, tepla in uničila, dokler jih ni dokončno izpustila iz svojih krempljev. Torej film za vsakogar. Vendar pomnite, glavna tematika ni ljubezen, vendar tisti zoprn občutek, tista fascinacija in obsesija, ki vam zmede vse misli in vas za nekaj časa rahlo onemogoči za normalno funkcioniranje v družbi.

Urša Bajželj

XXX

 DJ Tony D'King
3. december + plesalke

Večer v gorski koči

 Veseli svatje +
8. december DJ Jani

Drum 'n' BASS

 Amirko, Massimo, Koltek
15. december

Ne pozabi:

- študentski žur za polnoletne
- vstop: člani KŠK = 0€ ; ostali = 2,5€
- vsak ČETRTEK (21h-3h) v KLUBARU + različne tematike, dodatna presenečenja in nagrade :)
- »1€ HOUR« (21h-22h; določene pijače zgolj za 1€)
- plakat "PIJAČA V AKCIJI" → obvezno preberiti

Četrtnkanje - december

* Na večer v zbiramo stare in nove igrače za bolne otroke. Pediatrična klinika nas je prosila, da naj ne zbiramo pliaastih igrač, ker so stroški dežinfeciranja previsoki. Vse ostalo (knjige, kocke, avtomobilčke, družabne igre...) pa bodo oziroma bomo z veseljem sprejeli! Vstop bo izjemoma 16+, vendar od 16 do 18 pod pogojem, da prineseš igračo!

lokacija → **KluBar**

Predvolilno soočenje (s samim seboj)

a. Kako pogosto se udeležuješ volitev?

1. Nikoli se jih ne udeležim.
2. Udeležim se jih samo, kadar se mi zdijo resnično pomembne – na referendumu me ne boš videl.
3. Vedno grem na volitve.
4. Udeležim se jih takrat, ko se jih udeležijo tudi moji starši.

b. Na podlagi česa se odločiš za volilno telo?

1. Preberem programe vseh kandidatov in se odločim za najbolj smotrnega.
2. Doma preštejem predvolilne svinčnike in balone. Volim tistega, ki mi je dal največ »predvolilnega materiala«.
3. Življenja si ne želim greniti še s politiko.
4. Vedno volim enako, tako da z odločitvijo nimam problemov.

c. Kakšen je bil tvoj prvi volilni dan?

1. Hm ... Dobro vprašanje; pravzaprav se ga ne spominjam.
2. Vstal sem ob 6h in bil na volišču prvi.
3. Na prvi volilni dan sem volitve kar »prešprical«.
4. Zvečer me je poklical prijatelj in me vprašal, če sem že volil. Šele tedaj sem se zavedel, da je volilni dan, a bilo je že prepozno.

d. Si simpatizer politične stranke?

1. Ne razumem vprašanja.
2. Da, že nekaj let.
3. Ne, nimam časa za to.
4. Ne, ker ne vem s kom ali s čim bi sploh lahko simpatiziral.

Rezultati:

4-6 točk

Politika ti niti ne privlači niti ne zanima. Pravzaprav ti gre v času predvolilnih kampanj, strankarskih bojov ter tisočerihih praznih obljub, ki niso nič drugega kot laži, politika iz dneva v dan bolj na živce. Ne razumeš vse te množice ljudi, ki debatira samo o politiki. Kot da še niso doumeli, da se z novo oblastjo ne spremeni ničesar drugega kot le ljudje, ki si tlačijo dobrine v lastne žepce. Na volitve ne greš nikoli, saj ti je čisto vseeno, kdo vodi to ubogo državo. K sreči so tvoji prijatelji istega mnenja kot ti in debatirate o čem pametnejšem kot o politiki.

7-10 točk

Nekje si že slišal, da naj bi bila tvoja državljanska dolžnost, da se udeležiš volitev. Sicer ti je za politiko bolj vseeno kot ne, vendar se trudiš prispevati svoj glas za boljšo prihodnost. Zavedaš pa se tudi, da ima politika tudi svoje lepe plati. Kot pravi Gorenjec se zelo rad udeležuješ piknikov in srečanj najrazličnejših strank, saj imajo vedno dober golaž in klobaso. Vseč so ti tudi stojnice, kjer si postrežeš z brezplačnim pisarniškim materialom in bonboni. Pravzaprav si tiste vrste volivec, ki se na podlagi kvantitete in kvalitete najrazličnejših zastojnskih prispevkov odločiš, kdo bo tisti, ki bo naredil največ dobrega za našo prihodnost.

11-13 točk

Na volitvah se prikažeš pogosto. Ko na volilni dan resnično nimaš časa ali pa si odsoten, ne prideš na volišče in se zaradi tega nič kaj ne obremenjuješ. Politika je zate pravzaprav postranska stvar, ki pa ima nek vpliv na družbo; ravno iz tega razloga se trudiš politično angažirati. Pri izbiri stranke oziroma političnega programa nimaš problemov, saj navadno voliš to, kar volijo tvoji domači – njim zaupaš in verjameš, da bodo izbrali tako, da bo najbolje zate.

14-16 točk

V političnem smislu si zelo zavedna oseba. Zavedaš se, ne le koga voliš, temveč tudi, kaj s tem voliš in kakšno je tvoje širše videnje izbranega režima. Na volitve se torej ne odpraviš zaradi predvolilnih daril in jumbo plakatov; tam si, ker imaš pred očmi lastno vizijo prihodnosti. Si edini v družbi svojih prijateljev, ki prebereš politične programe strank ter hkrati eden izmed redkih, ki jih politika zanima. Zagotovo so politični vici tisti, ki te najbolj nasmejijo. Ljudje te imajo za razgledano osebo.

Točkovnik

a) 1 – 1 točka,	2 – 2 točki,	3 – 4 točke,	4 – 3 točke.
b) 1 – 4 točke,	2 – 2 točki,	3 – 1 točka,	4 – 3 točke.
c) 1 – 3 točke,	2 – 4 točke,	3 – 1 točka,	4 – 2 točki.
d) 1 – 1 točka,	2 – 4 točke,	3 – 3 točke,	4 – 2 točki.

Nagradna križanka

Geslo oktobrske križanke je bilo **SPET NA FAKS**. Špela Naglič si je s pravilno rešitvijo priskrbelo glavno nagrado, tolažilna KŠK paketa pa sta tokrat dobili Stanka Urh in Katarina Gros. Nagrajenke bodo nagrade prejeli po pošti. Rešitve novembrske križanke nam pošljite do **1. decembra** na naslov Revija ZapiK, Klub študentov Kranj, Glavni trg 20, 4000 Kranj ali preko spletnega obrazca na www.zapik.si/zapik/resitev-krizanke-in-kviza.

				SESTAVILA MATEJA	BRITANSKI POP DUET	GORANAD ZGORNJO SAVINJSKO DOLINO	SVETA PODOBA V PRAVO-SLAVJU	MUSLI-MANSKO SVETO PISMO	AMERIŠKA IGRALKA GARDNER	ZAPIK	AMERIŠKI REŽISER MARTIN	BARANTALEC
				RESA, VRESJE						SIMON BAJT		
				MORSKA ŽIVAL Z OKLEPOM IN KLEŠČAMI						SL. IGRALKA RINA		
				ČASTILEC, OBOŽEVALEC								
				MUSLIM, VER-SKI NAUKI					DOLGOREPA PAPIGA			
				GROFLJA V ANGLIJI					REKA V ŠPANJI			
										SUZANA NOVAK		
										KRAJ ZA VKRCAVANJE		
ZAPIK	SOBNA RASTLINA, SKRNICELJ	VOJAŠKA ZASEDBA TUEGA OZEMLJA	RELIGIJA, VERSTVO				NAMIZNO PREGRI-NJALO	NAILEPŠI DEL CVETLICE				
			ZBIRKA KAM-NITH NAPISOV					RDEČI KRIŽ (KRATICA)				
PRIPRAV-LJANJE ZAKLANEGA PRAŠIČA ZA FUDBAL						USTALJEN NAČIN DELA						
						KNJIGARNA (ZAST.)						
OKRASNA RASTLINA, BRŠČ						DLAKA POD NOSOM			STVAR			
						OLIVER MLAKAR			KRAJ PRI OPATJI			
MODEL VW AVTO-MOBILA					AVT (ANGL.)			IVAN CANKAR			ZGODO-VINSKA POKRAJINA V IZRAELU	SPORNO, TEŽKO VPRAŠANJE
					PERGAMON-SKI KRALJ			KARTONSKA EMBALAŽA				
GORA V HIMALAJI				NJORKA			LUSKE PRI KOVANJU ŽELEZA, OKUJINA					
				MADŽARSKO ŽENSKO IME								
ZAPIK	PRIMES NIFT-NIH DERIVATOV						MODEL, OBRABEC					
	POLOŽAJ TELESA						ŽLAHTNI PLIN					
MILANSKA OPERNA HIŠA						IME BIBLIJSKE MARUINE MATERE			MEDNAROD-NI JEZIK			
									5. IN 3. SAMO-GLASNIK			
AVSTRUSKA ZVEZNA DEŽELA (INNSBRUCK)						KDOR RETUŠIRA						
						KEM. ELE-MENT ERBU						
ŠESTNAJSTA ČRKA HEBREJSKE ABECEDJE						ENOLIČNO ŽIVLJENJE						
ŠOLSKA NALO-GA, SKATERO UTRUJEMO SNOV						ODPRTA TELESNA POŠKODBA			SODNIK V GRŠKEM PODZEMLJU			

Oven

Prejšnji mesec smo vam napovedovali boljše napoved, ki pa se je v teh novembrskih dneh žal izjalovila. Sprijaznite se, da niste rojeni pod srečno zvezdo. Ves čas nergate, ste slabe volje in nagnjeni k samomorilstvu. A nikar tako črnogledo. Pred vrati je veseli december, ki bo prinesel boljše napoved. Obljubimo ...

Bik

Ker še vedno nimate partnerja, ki bi vas stisnil k sebi, se v teh dneh nenehno tiščite k radiatorju. Nič čudnega, da po svetu hodite sami, ko pa ste tako zanemarjeni. Še nikoli niste slišali, da je treba dati kaj tudi nase, ne pa samo vase? Ker so sredi novembra skupinske vadbe večinoma že zasedene, si omislite osebne trenerja. Mogoče se pa kaj vname ...

Dvojčka

Nikar se ne vlecite kot megla. Ne bodite večni nergač in vsaj enkrat molčite. Prijatelji so siti vašega nenehnega pritoževanja. Dokažite, da le niste za na Mars. Darujte pol litra krvi, pograbite listje, očistite žlebove, oblikujte izdelke iz plastelina, kupite pobarvanko in barvajte. In ne pozabite zamenjati gum. Jekleni konjiček vam bo hvaležen.

Rak

Strgane kavbojke, ponošene allstarke in vidno prekratka jakna vas bodo priklenili na posteljo. Ste res peroksidno blond, da ne veste, kaj obleči v teh hladnih jutrih? Mehurju in ledvicam vaš modni stil ni všeč, zato lahko pričakujete, da se bodo zdravstvene težave nadaljevale tudi v vselem decembru. Denar? Ležanje v domači postelji je zaenkrat še brezplačno, lotka pa tako ali tako nikoli ne vplačate.

Lev

Če ne bi imeli glave pritrjene na vratu, bi jo že dolgo tega izgubili. Metuljčki v trebuhu, konji na pašniku in čebelice v panju ... vse to vas spremlja zadnje dni. Vaša spremenljiva narava gre marsikomu v nos, vas pa to sploh ne skrbi. Napoved v šoli? Kamen na kamen – palača, cvek na cvek – verjemite, da se ne splača!

Devica

Ker je smeh pol zdravja, boste vi živeli vsaj 150 let. Tako dobre volje že dolgo niste bili. Ta mesec se bo v vas prebudil avanturističen tip človeka. Profesionalno ga boste zatrli in še naprej hodili po svetu kot najbolj nedolžno bitje. Na delovnem mestu zna biti pestro – enkrat za spremembo modro molčite in si mislite svoje. Zdravje? Totalno in riti.

Tehtnica

Tudi mesec november vam ni pisan na kožo. Ne mislite, da ste glavni in zvezda večera, če vam uspe popiti gajbo pira. Da ne boste naredili še več škode, če je to sploh mogoče, se pripravite na zimsko spanje. Omislite si zalogo kokic, čipsa, smokijev in kotte. Idelna linija? Zal sodite med bolj grajene osebe, kar vam pozimi pride še kako prav.

Škorpion

Hepi brzdej tu ju, hepi brzdej tu ju ... Če pričakujete za darilo torto in šop zelencev, se lahko takoj obrišete pod nosom. Čas bi bil, da nehate zažirati družinski proračun. Poiščite si delo prek študentskega servisa in tudi sami prispevajte kakšen evro za hrano, elektriko, vodo, komunalo ... Kdaj ste že rekli, da čistite za osebni praznik?

Strelec

Tako frfotajoče zaljubljeni že dolgo niste bili. Partner se bo kaj kmalu naveličal vašega otročjega obnašanja. Srčki, plišasti medvedki in pocukrana ljubezenska pismenca nikakor ne pristojijo vašemu ošabnemu karakterju. Bodite malo manj osladni, saj se v nasprotnem primeru zna zgoditi, da vam bo Miklavž prinesel sladkorno.

Kozorog

Vaše rogato obnašanje marsikoga spravlja ob pamet. Jezik vam teče kot namazan, to pa je tudi vse. Študijska literatura čaka na boljše čase. Luna v kozi vam konec meseca napoveduje uspešen nakup novih dilc. Da boste na belih strminah res blesteli, pa počakajte na sneg. Saj veste, da je smučanje zimski šport, kajne?

Vodnar

Ste že ugotovili, po kom ste podedovali gen za kompliciranje? Grozal! Če hočete obdržati prijatelje, partnerja in starše, se te navade čim prej znebite. Nikar ne iščite dlake v jajcu. Za začetek poiščite sebi primerno kokoš oz. petelina. Ne obremenjujte se za prazen nič in sprejmite življenje takšno, kot se vam ponuja.

Ribi

Le še dober mesec nas loči do novega leta, vi pa v teh enajstih mesecih niste izpolnili prav nobene novoletne zaobljube. Spet dihate na škрге, rečni in morski tok vas nenehno odnašata s prave poti, nikakor ne morete ujeti preostalih ribakov. Ljubezen, zdravje, denar? Za takšne malenkosti do konca decembra ne boste imeli časa. Ko pa boste začeli plavati vzporedno s tokom ...

Koncertni napovednik

The Crookes
17. 11. 2011, Ljubljana / Channel Zero, 11 €

The Hillbilly Moon Explosion
18. 11. 2011, Ljubljana / Orto bar, 16 €

Hain Teny
19. 11. 2011, Ljubljana / Gala hala, 5 €

Srečna mladina, Chiki liki tu-a
20. 11. 2011, Ljubljana / Channel Zero, 6 €

Tom Jones
21. 11. 2011, Hrvaška / Zagreb / Arena, od 39,34 €

Sade
22. 11. 2011, Hrvaška / Zagreb / Bočarski dom, od 42,05 €

2Phat Generation
23. 11. 2011, Ljubljana / Klub Gromka, 2 €

Goran Bare & Majke
24. 11. 2011, Ljubljana / Cvetličarna, 19 €

Starfuckers
24. 11. 2011, Ljubljana / Kino Šiška, 10 €

Dobrodelni koncert KORAK V ŽIVLJENJE (za otroke z rakom)
nastopajoči: Nejc Slapar, Grega Kočar, Get late, Ilioni, MPZ Dotik, Neplačana položnica, Apostoli

25. 11. 2011, Kranj / Dom KS Stražišče, 7 €

Gušti
25. 11. 2011, Ljubljana / Kino Šiška, 14 €

Tide
25. 11. 2011, Ljubljana / Orto bar

Sausages
26. 11. 2011, Ljubljana / Orto bar, 10 €

Imamo dobro glasbo (natečaj Vala 202)

29. 11. 2011, Ljubljana / Kino Šiška, vstopnine ni

Whitesnake
30. 11. 2011, Ljubljana / Hala Tivoli, od 31 €

Lamb
1. 12. 2011, Ljubljana / Kino Šiška, 18 €

Siddharta
1. 12. 2011, Ljubljana / Cvetličarna, od 19 €

Hammerfall
3. 12. 2011, Ljubljana / Kino Šiška, 25 €

Res Nullius
3. 12. 2011, Ljubljana / Orto bar

Crvena Jabuka
7. 12. 2011, Ljubljana / Cvetličarna, 23 €

Nneka, Severa Gjurić, Dejan Lapanja
9. 12. 2011, Ljubljana / Kino Šiška, 20 €

Trashfest classics tour 2011
13. 12. 2011, Ljubljana / Kino Šiška, 32 €

M12
14. 12. 2011, Ljubljana / Cvetličarna, 15 €

Glenn Miller Orchestra
17. 12. 2011, Ljubljana / Hala Tivoli, 29 €

Parni Valjak
17. 12. 2011, Ljubljana / Stožice, 25 €

Riblja Čorba
17. 12. 2011, Ljubljana / Cvetličarna, 23 €

Siddharta
23. 12. 2011, Kranj / Športna dvorana Zlato polje, od 19 €

HITRI SUDOKU

1					4		3	
			2				1	
9						4		5
				9	5	2	4	
	7	1	6	2				
2		6						7
	3				8			
	4		1					9

		3						
	8		4			6		1
2				9	5			
		9			6	1		
	4						5	
		6	9			7		
			1	5				2
8		1			2		7	
						8		

FOTOGALERIJA

S samo bešlagič; O oto žan; H miha horvat; Ž žiga žužek

<http://foto.ksk.si>

Ž Ustvarjalna delavnica: Krvava noč čarovnic

Ž Začetni tečaj risanja, slikanja in oblikovanja

Ž Glasbeni tematski večer – We come out only at night

Ž Rekreativna: badminton

H Spopad mest

H KŠK-jeva krvodajalska akcija

O OpenFest – dan odprtih vrat v Openlabu

O Nadaljevalni tečaj ruščine

S Na Ljubljanskem maratonu

zapiK

Davčno lahko posredujete tudi naknadno, ko ste izžrebani.

rešitev križanke

ime in priimek
naslov
telefon
davčna številka
velikost majice

Literarni natečaj za najboljšo kratko zgodbo

1. Prispevki

En prispevek ustreza eni kratki zgodbi, torej se ocenjuje vsaka kratka zgodba zase. Vsak sodelujoči lahko na natečaj pošlje največ tri (3) prispevke. Tematika kratke zgodbe je poljubna, vendar pa se mora v zgodbi na kakršen koli način pojaviti motiv vozovnice za vlak. Prispevek lahko vsebuje največ 20.000 znakov (brez presledkov) ali manj. Število prispevkov ne bo vplivalo na ocenjevanje.

2. Oblikovno-tehnični pogoji

Prispevki naj bodo tipkani, v berljivi pisavi črne barve, velikost 11 ali 12.

3. Udeleženci

Na natečaju lahko sodelujejo dijaki in študentje oz. mladi od 15. pa do izpolnjenega 26. leta starosti, ki imajo slovensko državljanstvo ali stalno bivališče v Republiki Sloveniji. Vsak udeleženec lahko pošlje največ tri (3) prispevke.

4. Avtorstvo

Udeleženci so sami odgovorni za avtorstvo prispevkov. Avtor s poslanim delom dovoljuje njegovo objavo, prav tako nima KŠK do avtorja nikakršnih materialnih obveznosti. Avtor se strinja, da lahko KŠK njegova avtorska dela krajevno in časovno neomejeno reproducira ter distribuira. Rokopisov ne vračamo.

5. Žirija in način selekcije

Poslane prispevke bo dobila v pregled tričlanska strokovna žirija, ki bo določila zmagovalca na podlagi strokovnega znanja ter lastnih izkušenj in presoje. Ocenjevala bo kreativnost, slog, jezik, spretnost povezave vsebine in oblike, glede na zastavljene smernice pa tudi spretnost in inovativnost pri vključevanju danega motiva (torej, vozovnice za vlak) v samo zgodbo ter celostni umetniški vtis literarne-

ga teksta. Odločitev žirije glede zmagovalca bo dokončna in se nanjo ne bo mogoče pritožiti.

6. Nagrade in povratne informacije

Zmagovalec natečaja prejme denarno nagrado v vrednosti 250 €, drugouvrščeni 100 €, tretjeouvrščeni pa 50 €. (Pri vseh treh gre za neto zneske.) Zmagovalni prispevek bo objavljen v študentski reviji Zapik. Razglasitev zmagovalca in prevzem nagrad bosta izvedena na zaključni prireditvi, katere datum bo določen naknadno, okvirno aprila 2011. Prevzem nagrad bo mogoč izključno na omenjeni prireditvi, razen v primeru utemeljene odsotnosti nagrajenca.

7. Rok za oddajo izdelkov in naslov

Izdelke natisnjene in podpisane s psevdonimom oz. šifro pošljite do 31. januarja 2012 po navadni pošti (šteje datum žiga) ali priporočeno na naslov:

Klub študentov Kranj
(Za natečaj)
Glavni trg 20
4000 Kranj

Pošiljki v zaprti kuverti priložite svoje podatke: ime, priimek in psevdonim, pod katerim ste napisali prispevek/prispevke; naslov, telefonsko številko, el. pošto, podatke o šolanju/izobrazbi ter datum rojstva.

8. Ostalo

Dodatne informacije dobite na natecaj@ksk.si.